

Ofițerul Ștefan Marica parcurge ultimii metri ai probei de 400 m. plat, câștigând cel de al treilea titlu în cadrul Spartachiadei militare pe anul 1957

Anul 1943! Țara gemea sub călciul ocupațiilor germani. În condițiile grele ale luptei ilegale, Partidul Comunist Român conducea neînfricat forțele patriotice în lupta pentru eliberarea țării de sub jugul dictaturii fasciste. În ziua de 2 octombrie a celui an, pe teritoriul Uniunii Sovietice s-a creat din inițiativa partidului nostru și cu asentimentul și ajutorul guvernului sovietic, prima mare unitate română care a ridicat armele împotriva cotropitorilor fasciști, Divizia „Tudor Vladimirescu”. Dragostea fierbinte față de patria cotropită, conștiința că luptă pentru o cauză dreaptă și sfântă i-a însuflețit pe bravii ostași ai Diviziei „Tudor Vladimirescu” care au dat lovitură nimicitoare dușmanului.

La 23 August 1944, întreaga armată română și gărzile patriotice organizate de partid au început lupta împotriva fasciștilor germani. Cot la cot cu vitejii ostași sovietici, 15 divizii românești au dat pilde strălucite de eroism și dragoste de țară în lupta comună pentru zdrobirea unităților germano-fasciste. Vor ră-

dăminte vii în amintirea noastră figurile eroilor de pe frontul anti-hitlerist: Godeanu, Eftimie Croitoru, Buzoianu, Levinte, Predescu, Racoteanu și încă mulți alții.

Pe fronturile de la Salonta, Arad, Oradea, Cluj și Sf. Gheorghe, de-a lungul bătațiilor duse pe teritoriul Cehoslovaciei și Ungariei, pentru eliberarea acestor țări, armata noastră a participat la 383 bătălii și lupte eliberând 3.831 orașe și sate. În aceste bătălii trupele romine au fost citate de 7 ori de către Comandamentul Suprem Sovietic pentru faptele de arme săvârșite în luptele împotriva unităților hitleriste. Divizia „Tudor Vladimirescu” a fost distinsă cu ordinul sovietic „Drapelul Roșu” și ordinul românesc „Apărarea Patriei” clasa I-a. În toată bătălia împotriva dușmanului comun s-a întărit și mai mult frăția seculară de arme dintre ostașii sovietici și romini.

Au trecut 13 ani de la eliberarea patriei noastre, ani în care poporul muncitor a schimbat înfățișarea țării și a creat o viață nouă pentru oamnenii muncii de la orașe și sate. Armata noastră populară este și ea una dintre marile realizări ale regimului de democrație populară. Poporul nostru asigură armatei sale tot ce-i este necesar pentru o temeinică pregătire militară și un trai bun. Alături de multiplele activități educative culturale, sportul a devenit un bun prieten al militarilor. În toate subunitățile și unitățile din țara noastră, activitatea sportivă este condusă de comandanți ajutați de comisii formate din cei mai buni militari. De asemenea, participarea la antrenamentele în vederea trecerii normelor G.M.A. face parte din programul de pregătire militară, condus de ofițerii cu pregătirea fizică.

Anul acesta, Spartachiada militară a atras pe terenurile de sport mii și mii de tineri, majoritatea dintre ei făcând, cu acest prilej, primii pași în sport. Frumoasele concursuri finale ale acestei competiții desfășurate între 14-21 iulie la Orașul Stalin la gimnastică, atletism, volei, handbal, fotbal și moto-cros au relevat progresul înregistrat în pregătirea sportivă a militarilor noștri.

Lt. colonel ION AUREL Șeful Casei Centrale a Armatei
(Continuare în pag. 2-a)

GABRIEL MOICEANU și DINAMO I continuă să conducă în „Cursa Victoriei”

Etapa a II-a s-a desfășurat ieri pe șoseaua Giurgiului, pe o distanță de 100 km. Plecarea s-a dat pe echipe, din 5 în 5 minute. În asemenea întreceri, graiul cifrelor este mult mai elocvent decât orice alt comentariu. Îi vom folosi deci și noi.

La 30 km. de la plecare, după calculele noastre, clasamentul era următorul: 1. C.C.A. I 43 min. (Media orară 41 km.); 2. Legia Varșovia 43 min. 10 sec.; 3. Voința I 43'30"; 4. Dinamo I 43'45"; C.C.A. II 45'15"; Dinamo II 45'15".

După scurgerea a încă 20 km., la jumătatea drumului, cronometrul nostru indica situația aceasta: 1. Dinamo I 1 h 11'20" (Media orară 41,800 km.); 2. Legia 1 h 11'55"; 3. Voința I 1 h 12'10"; 4. C.C.A. I 1 h 13'; 5. C.C.A. II 1 h 13'10". Până aici însă, C.C.A. I a suferit un handi-

cap de aproape 2 minute din cauza unei bariere lăsate la linia ferată de la ieșirea din Giurgiu.

În continuare, C.C.A. I acționează energic, reface din teren, dar în același timp Dinamo are o revenire remarcabilă, astfel că la 20 de km. de sosire înregistrăm următoarea situație: 1. Dinamo I 2 h 00'25" (Media orară 41,700 km.); Voința și C.C.A. I la egalitate 2 h 1 min. 30 sec. Pe ultimii kilometri, care s-au alergat sub umbrela serii din ce în ce mai dense, constatăm că echipierii Legiei scad vizibil iar C.C.A. I aruncă în luptă ultimele resurse ca și Dinamo I de altfel.

A fost o etapă în care s-a rulat puternic, iar media orară realizată arată cu prisosință că cicliștii au a-

păsat virtos în pedale. Iată rezultatele oficiale:

Clasamentul etapei: 1. Dinamo I (Șelaru, Calcică, Munteanu, Moiceanu, Schuster, Hora) 2h 26'24". Media orară 41 km.; 2. C.C.A. I. (Constanțescu, Dumitrescu, I. Vasile, Dobrescu, Șerban, Tudose) 2h 27'20"; 3. C.C.A. II 2h 28'06"; 4. Voința I: 2h 28'28"; 5. Legia 2h 30'06". Clasamentul general: 1. G. Moiceanu 5h 36'10"; 2. A. Șelaru 5h 36'58"; 3. Gh. Calcică; 4. D. Munteanu; 5. Schuster; 6. I. Hora toți același timp; 7. C. Tudose (C.C.A. I) 5h 37'06". Pe echipe, conduce Dinamo I urmată de C.C.A. I și Voința I.

Astăzi, zi de repaus, iar mâine etapa a III-a pe șoseaua Urziceni. Plecarea la ora 13,30 de la C.C.A. (cal. Victoriei). Sosirea la km. 11,500 în jurul orei 16.

Joi în Capitală

Locomotiva GRIVIȚA ROȘIE — selecționata VARȘOVIEI LA RUGBI

Ieri dimineață a sosit în Capitală reprezentativa de rugbi a Varșoviei. Rugbiștii polonezi vor susține în țara noastră trei meciuri, în compania Energiei I.S.P., ai cărei invitați sînt, a selecționatelor de tineret a Bucureștiului și a Locomotivei Grivița Roșie.

Polonezii au deplasat un lot de 18 jucători, dintre care cei mai cunoscuți sînt aripile Pepito și Bondarowicz, jumătatea la deschidere Novak și fundașul Hodiak. Într-o discuție avută cu antrenorul selecționatului, Henrik Karcewsky, acesta ne-a declarat: „Ne bucurăm nespuse de mult vizita pe care o facem în țara dvs. Ne-a impresionat tot ce am văzut aici cît și primirea cordială ce ne-a fost făcută. În ce privește jocurile ce le vom susține în România, vreau să precizez că noi, — indiferent de rezultatele ce le vom obține — vom avea numai de câștigat. Cunoaștem valoarea rugbiului românesc și faima de care acesta se bucură pe plan european. Noi mai avem încă de învățat. În această privință, prietenii romini, mă refer la jucătorii Energiei I.S.P. și Energiei Republica, care ne-au vizitat, s-au dovedit buni profesori”.

Selecționata Varșoviei susține primul meci în București joi, la orele 16,00, în compania echipei Locomotiva Grivița Roșie, pe terenul din Parcul Copilului.

Biblioteca Centrală a
Regiunii a
Hunedoara-Deva

SPORTUL POPULAR

ORGAN AL COMITETULUI PENTRU CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DE PE LINGĂ CONSILIUL DE MINIȘTRI ȘI AL CONSILIULUI CENTRAL AL SINDICATELOR DIN R. P. R.

ANUL XIII Nr. 3090 * Marți 1 octombrie 1957 * 8 pagini 25 bani

MECIUL CU IUGOSLAVIA S-A TERMINAT... ...DAR DISCUȚIILE ABIA ÎNCEP!

La 36 de ore de la consumarea marelui eveniment fotbalistic ecourile sînt la fel de puternice și comentariile la fel de aprinse ca imediat după meci.

Rezultatul de egalitate nu constituie propriu zis un eșec pentru noi. Meciul nu este echitabil, ogîndind just desfășurarea meciului. Dar, jucăm la noi acasă și mizăm pe un succes, care ne-ar fi netezit drumul spre turneul final din Suedia. Nu am

obținut însă victoria și aceasta datorită comportării echipei în prima repriză. Este drept că la 0-1, formația noastră a avut o revenire nesperată și că pînă la sfîrșitul meciului a fost într-o continuă ofensivă, silindu-și adversarii la o apărare disperată. Poate că acordarea golu-

PETRE GAȚU

(Continuare în pag. a 5-a)

„Cei patru” din fotografia noastră par așezați pe o scară; începînd cu Ozon continuînd cu Trnkovici, Zebeș și terminînd cu Beara, fiecare dorește să cîștige balonul. Portarul iugoslav avantajat de... regulament se pare că va fi învingător
(Foto: L. TIBOR)

ATLETISM

• Sportivii romini selecționați în echipa Balcanilor pleacă la Atena.

Astăzi urmează să plece spre Atena un grup de atleți romini, selecționați în echipa Balcanilor, care la sfîrșitul acestei săptămîni va întîlni în capitala Greciei reprezentativa Scandinaviei. Printre cei care vor face deplasarea sînt Ion Wiesenmayer, Ilie Savel, Aurel Balca, Nicolae Ivanov, Sorin Ioan, Gh. Stănel, etc.

• La Praga va avea loc în zilele de 5 și 6 octombrie un mare concurs internațional la care vor participa și o serie de atleți romini, de la Casa Centrală a Armatei.

Tot de la Praga se va da duminică startul în tradițională cursă de marș pe 50 km. Praga-Podebrad.

FOTBAL

• Ultimele jocuri preliminarie în Cupa Campionilor Europeni.

Ultimele jocuri din cadrul preliminarilor Cupei Campionilor Europeni au loc săptămîna aceasta. Mîine, miercuri, se dispută două partide- retur: Steaua Roșie Belgrad-Stade D'Orange Luxembourg la Belgrad (5-0 în tur) și Manchester United-Shamrock Rovers Dublin la Manchester (6-0 în tur). Joi, la Budapesta: Vasas — T.D.N.A. Sofia (1-2 în tur). În afară de aceste jocuri, mai este de disputat returul Wisnut Karl Marx Stadt — Gwardia Varșovia (1-3 în tur).

Pînă acum s-au calificat trei echipe: Rangers Glasgow (Scoția), Aarhus GF Copenhaga (Danemarca) și Sevilla (Spania).

BOX

• Lotul R. P. R. a plecat la Belgrad.

Aseară a plecat cu trenul la Belgrad echipa reprezentativă de box a R.P. Romine, care va susține două întîlniri în R.P.F. Iugoslavia, în compania selecționatelor țării vecine. Printre pugiliștii care au făcut deplasarea se află meșterul emerit al sportului GH. NEGREA, campion european, campionii republicii DANILĂ DONE, IOSIF MIHALIC, MIHAI STOLAN și DUMITRU GHEORGHIU, precum și C. GHEORGHIU, PRUI NICOLAE și CONSTANTIN GHEORGHIU.

HANDBAL

• Meciul feminin România — Ungaria va fi condus de un arbitru sovietic.

La invitația Comisiei centrale de handbal din țara noastră, arbitrul sovietic V. NIKITIN a acceptat să conducă întîlnirea dintre formațiile feminine ale R. P. Romine și R. P. Ungare, întîlnire care va avea loc la București la 6 octombrie.

MOTOCICLISM

• Concurenți din Bulgaria și Ungaria la campionatul republican de viteză pe circuit.

Duminică, la Orașul Stalin, se va desfășura finala campionatului republican de viteză pe circuit, organizată de asociația Dinamo. În cadrul acestei competiții, vor evolua și motocicliștii reprezentînd colectivele Spartak (din Sofia și Russe) și Dozza din Budapesta.

LUPTE

• Echipa de tineret a R.P. Romine pleacă azi în R.D. Germană.

Azi urmează să plece în R.D. Germană reprezentativa de tineret la lupte a R.P. Romine. Tinerii luptători romini vor susține primul meci la Dresda la 3 octombrie în compania reprezentativii de tineret a R.D. Germane.

Cum au dat motociclistii nostri asaltul spre primele locuri...

In disputa din acest an pentru „Vasul de argint”, reprezentantii nostri (pe Jawa și CZ), outsideri mai puțin luați în seamă înaintea concursului — s-au impus categoric, chiar din prima zi. Faptul a făcut ca, apoi, cuvintele români și România să apară foarte des în discuțiile tehnicienilor, cit și în cele ale miilor de spectatori, aceste cuvinte fiind însoțite de fiecare dată de aprecieri măgulitoare.

Și într-adevăr, motociclistii noștri au înregistrat cea mai valoroasă performanță pe plan internațional, în această competiție de mare amploare.

De la locul 8 sau 10, ocupat în alte ediții, și până la locul 2 (1957) este desigur un salt care vorbește de la sine. Lucrul acesta a fost posibil datorită în special dirigenției, curajului și mai ales unei ambiții rar întâlnite la alte formații.

Ca să ilustrăm aceasta, vom reda pe scurt câteva aspecte. La plecarea în etapa a VI-a, delegația noastră a trăit cele mai mari emoții și îngrâșorări. M. Cernescu (medalia de bronz) a rupt către sfârșitul etapei a IV-a cadrul pe care l-a cîrpit în grabă în mod rudimentar la un fier și totuși a continuat cursa. Aceasta îl obliga să concureze cu mare prudență, ceea ce îi aducea mereu puncte penalizate. Esențialul însă era să nu abandoneze. Și a izbutit aceasta, datorită alături curajului (cadrul se putea frînge în orice clipă, provocînd o căzătură gravă) cit și măiestriei de a se descurca în atari condițiuni pe un traseu extrem de dificil. L. Szabo (medalia de bronz) suferind în ajun o răsturnare gravă, a terminat în aceea zi cu mare greutate. Abia putea pune piciorul pe pămînt (un genunchi i se umflase cit banița). Apornit totuși în cursă. Trebuia făcut orice efort, orice sacrificiu, pentru a ne păstra poziția de mare cinste: locul doi. A concurat complet sleit din pricina durerilor dar a terminat cursa.

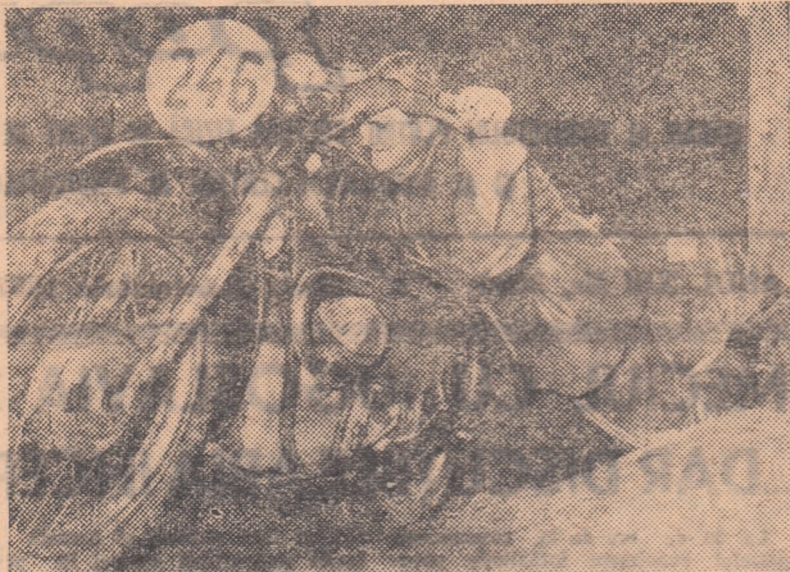
În sfârșit, Al. Lăzărescu (medalia de argint), cel mai valoros reprezentant al nostru, unul din alergătorii „matematici”, calculați, și de un calm extraordinar, era și el neliniștit.

O roată izbită în ajun într-un bolovan era deparale de a avea o formă rotundă. Cîteva ciocane, o reparație foarte aproximativă, și pe o mașină care-l zdruncina, rătăcînd Lăzărescu a terminat cursa, penalizat fiind în ultima etapă numai cu două puncte. Cînd arbitrul de sosire a lăsat steagul, marcînd sfârșitul cursei, în delegația noastră s-a produs o adevărată explozie de bucurie, de altfel pe deplin justificată.

Rîndurile de mai sus fac de prisos orice alte comentarii asupra valorii celor trei motocicliști și exclud alte explicații de ordin tehnic sau tactic.

Alături de ei, Barbu Predescu (medalia de bronz), concurînd în proba pentru echipe de club, s-a ridicat la același nivel.

Și acum, pe scurt, despre ceilalți concurenți români. M. Pop, din echipa A, a abandonat în etapa a III-a (avea doar un punct penalizate) din pricina spargerii rulmentului palier. În echipa B, lui Gh. Ioniță, rupîndu-i-se lanțul, i s-a blocat roata și a fost proiectat într-un stîlp. Nu a mai pu-

Iată la ce încercări deosebit de grele au fost supuși concurenții, nevoiți deseori să împingă, pe lungi porțiuni, mașinile împotmolite pe drumuri noroioase. În clișeu, Heinz Mayer (R.F.G.) unul din cei 81 care au abandonat în prima etapă (PRESS FOTO HURKA — Praga)

tut relua cursa, motocicleta fiind deteriorată. N. Sădeanu, a fost nevoit să iasă din cursă din cauza unei fisuri la retulă. La fel și C. Radovici, fisură la antebraț. Ambii au avut o comportare meritorie pînă în etapa a IV-a. I. Popa, al cărui motor cala, a abandonat în prima zi cînd, pe o porțiune de desis și alergînd fără ochelari, a fost rănit la un ochi.

Din echipa de club, am pierdut în prima zi doi componenți: debutanții Șt. Iancovici și P. Gheorghiu. Lăsîndu-se antrenati în jurul altor concurenți versași, și-au pierdut calmul, s-au pripit și, firește, au suferit căzături grave care i-au scos din

cursă. H. Sitzler, debutant, a rezistat onorabil pînă în etapa a V-a, cînd, descurajat în urma unor defecțiuni, a sosit după închiderea controlului.

În încheiere, putem afirma că motociclismul românesc a făcut un mare pas înainte, la care au contribuit evident și antrenorii Katzender, Spicuit și Mavrodin. Pas care ne încîntă, firește, dar care, de aci înainte, ne cere să știm să păstrăm poziția cucerită, să ne pregătim cit mai temeinic pentru a face în continuare alți pași de care (faptele au dovedit-o) sintem capabili.

EMIL IENCEC

Vă prezentăm astăzi: jocul de polo din Iugoslavia

Ne-am apropiat la o săptămîină de turneul internațional de polo pe apă dotat cu „Cupa București”. Pe adresa C.C.F.S.-ului au sosit și ultimele confirmări din partea echipelor participante și arbitrilor, iar membrii comisiei de organizare sînt aproape de sfîrșitul lucrărilor menite să asigure competiției o bună desfășurare. Pînă la sosirea lor în capitala țării, am socotit util să înlesnim cititorilor noștri o vedere de ansamblu asupra valorii la care a ajuns jocul de polo în țările care își trimit reprezentanții la „Cupa București”. Aprecierilor noastre privind gradul de dezvoltare al jocului de polo în Ungaria și Olanda, le vom adăuga astăzi altele noi, cu referire de astă dată la jocul de polo pe apă din Iugoslavia.

În ierarhia valorilor mondiale, polo-ului iugoslav i s-ar potrivi — de minune — titlul de vice-campionă. El ar caracteriza cit se poate de bine echipa reprezentativă care a ținut la toate competițiile de amploare „trena” echipei Ungariei. Așa s-a întîmplat în 1952 la Olimpiada de la Helsinki, tot așa, doi ani mai tîrziu, la campionatele europene de la Torino, la fel și la ultimele Jocuri Olimpice desfășurate la Melbourne. O singură excepție a existat (parcă pentru a confirma regula), cînd faptele s-au petrecut altfel. În anul 1953, la Nimega (Olanda), cînd „Trofeo Italia” se găsea la cea de a doua ediție a sa, reprezentativa Iugoslaviei a trecut de toți adversarii, instalîndu-se la sfîrșitul turneului în fruntea clasamentului.

Anul acesta era cit pe aci ca iugoslavii să repete, la ei acasă, succesul

de la Nimega. Dar în meciul decident ei n-au reușit în fața reprezentativei U.R.S.S. decît un rezultat egal (1-1). Datorită acestui rezultat local lăsa cea de a III-a ediție a „Trofeului Italia” a revenit jucătorilor sovietici.

Se poate vorbi de o școală iugoslavă de polo. Spre deosebire de școala maghiară, orientată spre joc ofensiv, bazat pe multă mobilitate și viteză în acțiuni, ei îi caracteristic jocul pozițional, precum și jucătorii diferitelor componente părăsindu-și arareori atribuțiile specifice posturilor lor. Singurul punct comun care apropie cele două școli îl constituie tehnica individuală, capitol în care jucătorii iugoslavi și cei maghiari sînt la de pricepuți.

G. NICOLAESCU

Emil Voicu are toate motivele să zîmbească fericit obiectivului fotografic. Timpul cu care a acoperit simbăta distanța de 100 m. liber (1:00.2) îl arată bine pregătit pentru întîlnirea de la sfîrșitul acestei săptămîni cu linerii înotători din R. D. Germană

EPILOG la internaționalele de tir de la București.. PROLOG la „europenele” de la Belgrad

După 5 zile de dispute în poligonul Tunari, participanții la cea de a IV-a ediție a campionatelor internaționale de tir ale R.P. Române au purtat ultimele discuții prietenești în cadrul unei mese comune la Athenée Palace, și-au luat rămas bun cu această ocazie, promișîndu-și revizuirea la internaționalele din 1958.

Iată cîteva fragmente din convorbirile surprinse de... indiscreția gazetărească:

— Ce v-a plăcut mai mult la aceste campionate?

— Invingătorii romîni — a răspuns dl. Bonin, conducătorul delegației franceze. Pentru înalta lor măiestrie, pentru calmul cu care reușesc să definitiveze performanțele conturate după primele focuri. În această constă valoarea unui veritabil campion!

— Ce amintiri păstrați de la aceste întreceri?

— Un poligon admirabil, o organizare perfectă, răsplătite cum se cuvine, de performanțe strălucite... Aceasta a fost replica promptă a dl. Horber, membru al conducerii U.I.T.

— Ce au „cules” trăgătorii chinezi din poligonul Tunari?

— Am venit să învățăm, am învățat și sintem bucuroși că am obținut și cîteva succese — a răspuns șeful delegației R.P. Chineze, Cian Vi-han. La care noi ne-am permis să completăm: un debut strălucit!

Și discuțiile referitoare la organizarea întrecerilor (care — într-adevăr — a fost, în general, la înălțime), la performanțele și la comportarea sportivilor romîni (care au dominat net această ediție a campionatelor) au continuat încă multă vreme, amîinînd cu cîteva ore o analiză mai amănunțită.

Dacă ar fi să ne rezumăm la opinia oaspeților, ar trebui să considerăm aceste campionate ca un succes total. Dar, noi care ne cunoaștem mai bine posibilitățile, nu ne putem declara atît de satisfăcuți. În primul rînd, întrecerile au arătat că echipele noastre de juniori și de femei — în ciuda victoriilor directe reputeate asupra reprezentativelor Iugoslaviei — nu au dat randamentul maxim. Este evident că alți juniori cit și trăgătoarele nu sînt acomodați cu probele de 3x20, iar echipele nu sînt încă „sudele”, nu formează colective omogene care luptă pentru un scop comun. După părerea noastră cauzele care determină această situație — cu atît mai neplăcut acum cînd ne găsim în ajunul „europenelor” de la Belgrad — sînt următoarele:

— Calendarul intern oficial nu a fost alcătuit în funcție de cerințele marilor întreceri internaționale la care participăm. Ne referim în special la faptul că în campionatele naționale (august 1957) a fost programată proba de 3x40, în locul celei de 3x20 existente la „europene”, ceea ce a determinat ca trăgătoarele noastre, urmîrind — firește — cuoșterea titlului de campioană, să se pregătească în special pentru 3x40 și să neglijeze astfel proba de 3x20. Or, există o deosebire categorică între pregătirea tactică și psihică pentru aceste două probe care, la prima impresie, par deosebite numai prin faptul că una este dublă față de cealaltă.

— Selecția reprezentativelor pentru europene s-a făcut în mod defectuos. Întîrziindu-se pînă după internaționalele definitive ale echipelor, s-a creat o stare nefirească de încordare, de

luptă directă între trăgătoare, numai în scopul cuceririi unui loc în „națională”, care au absorbit atenția de la omogenizarea formațiilor și de la ridicarea nivelului lor mediu.

Juniorii și trăgătoarele nu au beneficiat decît de două verificări internaționale, ceea ce este cu totul insuficient pentru rodarea și maturizarea lor în vederea marilor întreceri.

Cu toate că ne aflăm în această situație dificilă, totuși reprezentativele noastre care se deplasează în cursul săptămîinii la Belgrad în vederea „europenelor”, pot obține printr-un efort de voință, prin punerea în valoare a tuturor posibilităților lor individuale și prin lichidarea amuzităților existente între trăgătoare, rezultate onorabile, la nivelul prestigului internațional al tirului românesc, la înălțimea rezultatelor din „europenele” de la București.

RENATO ILIESCU
HRISTACHE NAUM

Finala campionatului republican de oină

Și în acest an, jocul nostru național — oină — a făcut un pas serios pe calea dezvoltării sale din punct de vedere tactic și tehnic. Acest lucru l-au dovedit competițiile organizate încă din primăvară și continuuate cu etapele campionatului R.P.R. Întrecerile care au avut loc de curînd (etapa de zonă) la R. Vîlcea, Focșani, Dej și Constanța, au demonstrat formațiile care se vor întîlni în etapa finală la Timișoara între 4 și 6 octombrie. Echipele Dinamo, Știința (București), Locomotiva Sibiu, Recolta Curcani, Energia Ploiești, Recolta Osoaia, Recolta Chiulești și Energia Timișoara vor trebui să demonstreze în cadrul finalei, că oină merită un loc de frunte în sportul nostru.

2 OCTOMBRIE — Ziua Forțelor Armate ale R. P. R.

(urmăre din pag. 1)

De cîteva luni s-au înființat cluburile regionale C.S. Armata în rândurile cărora sînt selecționați cei mai talentați sportivi. Aici li se oferă militarilor cu aptitudini sportive condițiuni optime pentru ridicarea măiestriei sportive iar mulți dintre ei s-au și afirmat în diversele campionate republicane. Astfel, C. S. Armata Marina Constanța are o echipă de handbal în cat. B a campionatului național, o formație de baschet care s-a calificat în turneul final pentru promovarea în categoria A iar o serie de înotători și canotori au participat alături de sportivi de la C.C.A. în numeroase competiții. Clubul C.S. Armata Ploiești se

mindrește cu echipa de rugbi din categoria A iar formația de fotbal C.S. Armata Tecuci se străduiește să promoveze în categoria B. Clubul din Orașul Stalin a început să formeze puternice secții de atletism și box iar nenumărate echipe militare sînt angrenate în campionatele raionale, orășenești și regionale.

Alături de toți militarii Forțelor noastre Armate, sportivii de la C.C.A. întîmpină ziua de 2 Octombrie cu deosebită însuflețire. Ei vor sărbători 2 Octombrie susținînd întîlniri prietenești în perioada dintre 1-6 octombrie cu diverse echipe sportive ale cluburilor militare din Sofia, Berlin și Varșovia.

Ziua de 2 Octombrie a devenit o sărbătoare tradițională a întregului popor, a destoinicilor militari ai Forțelor Armate ale Republicii noastre, apărători vigilenți ai cuceririlor revoluționare din țara noastră.

Despre situația bazelor sportive din orașul Timișoara

Orașul Timișoara, a cărui tradiție sportivă este binecunoscută, și-a pierdut în ultimii ani prestigiu din cauza inexistenței unor baze corespunzătoare (sală, bazin acoperit, stadion cu capacitate mare). Aceasta deși s-au făcut promisiuni, proiecte și unceri au început chiar lucrări de amenajări la diferite baze sportive.

În 1956, de pildă, a început construirea unui bazin cu dimensiuni olimpice la Progresul. Spre sfîrșitul anului însă, sumele alocate au fost folosite în alte scopuri, construcția a rămas neterminată iar înotătorii și jucătorii de polo continuă să-și lîmbeze activitatea la bazinul „Flămînzăroșie”, învechit și cu dimensiuni mici. În momentul de față Comitetul Executiv al Sfatului Popular orășenesc a pus la dispoziția comitetului orășenesc C.F.S. suma necesară încheierii lucrărilor și se așteaptă ca T.R.C.L.T. să construiască bazinul dar se va construi?

Lucrările pentru amenajarea stadionului Tineretului au început în anul 1953, dar — cu toate că serviciul de arhitectură al Sfatului Popular

orășenesc a fixat cîteva termene (ultimul fiind 15 septembrie), T.R.C.L.T. nu și-a făcut datoria și stadionul continuă să fie un proiect.

De asemenea, la baza Energia Electrocombinat s-a început încă din anul trecut construcția a trei terenuri de tenis, unul de baschet și unul de volei. Ultimul termen de încheiere a lucrărilor: 31 august 1957. T.R.C.L.T. nu și-a făcut nici aci datoria.

În sfîrșit, încă o speranță. S-a hotărît alocarea din fondurile Pronosport a sumei de 3.000.000 necesară construirii unei hale sportive de tipul sălii Floreasca. În același timp, Comitetul Executiv al Sfatului Popular regional a hotărît alocarea unei sume pentru construcția unui stadion corespunzător în orașul Timișoara. La aceste eforturi ar trebui să se adauge și o atitudine nouă față de construcțiile sportive ale celor care conduc treburile la Trustul regional de construcții Timișoara.

AL. GROSS
corespondent regional

RĂSFIND ALBUMUL DE AMINTIRI AL LUI LUCIAN POPESCU

si cum ar vrea să-și adune toate gândurile în mănunchi și continuă: Kid Oliva era campionul Europei. El îl băluse pe Eugene Huat și trebuia să lupte cu americanul Frankie Genarro pentru titlul mondial la „muşcă”. Meciu de la București, cu mine, îl socotea un simplu „antrenament”. Revăd ca și acum parcă, seara aceea de neuitat de la Romcomil. Fusese înregistrată o asistență record: 5.000 de spectatori (la fotbal, la meciuri

„tari”, nu veneau mai mulți de 3.000). Kid Oliva era mai rutinat ca mine și timp de șase reprize m-a dominat ușor... Lucra în viteză și utiliza loziturile laterale, caracteristice școlii franceze. Dar nici directul meu de stînga nu sta în rezervă... În repriza a VI-a un upercut de dreapta i-a „șters” bărbia. În acel moment Kid Oliva era la podea iar toată arena în... picioare! Oliva s-a ridicat la 15 dar nu i-am dat răgaz să se dezmeticească. L-am presat iarăși și l-am retrimis la podea. Dar Kid Oliva se dovedea extraordinar de rezistent. Cu o tenacitate care m-a ulmit, el s-a mai sculat de încă patru ori de la podea, rezistînd pînă în repriza a 10-a, cînd arbitrul a pus capăt luptei și m-a declarat învingător. Nu pot descrie în cuvinte entuziasmul spectatorilor... Seara se sărbătorea prin restaurante victoria mea. S-a dat și un băncuț în cinstea mea, dar sărbătoritul era acasă de mult și... dormea.

...Astfel se face că în acea seară memorabilă pentru boxul românesc puștanul cu nasul cîrn și genunchii jăljiți, fugise de acasă pe jereastră, înfruntînd împotrivirea tatălui și decise să suporte cu fruntea sus, eventualele... represalii.

...Meciu care îl determinase să întreprindă această curajoasă evadare era, pare-se, foarte serios: în acea seară „idolul” său, Lucian Popescu, urma să atace pe ringul de la Arenele Romane titlul de campion european la categoria „cocoș”, după ce, cu un an în urmă, tot el, smulse din mîinile lui Kid Oliva supremația continentală a „muştelor”. Dar și în seara aceea, ca și-n multe alte seri de box la Arenele Romane, puștanul avea să rămînă tot pe la porți. Cereberii erau neînăpăcabili. Nu-i mai rămînea, deci, altceva de făcut puștanului decît să oțteze și să încerce să lupte cu temeritate pentru un „loc de favoare” pe craca unui copac din apropiere, și ea destul de solida de pretendenții mai vîrstnici obișnuirii să-și impună autoritatea cu ajutorul unei colecții de injurături sau, eventual, chiar cu cîțica pămînt bine pisăși...

...Și, iată, recad după ani și ani în fața mea, pe idolul de altădată. Trăsăturile îi sînt mai aspre, mai pline, iar părul său, negru ca smecala adîncă, a fost împresurat și copleșit de neîpșita brumă a anilor...

...L-am povestit odiseea mea din acea seară și Lucian Popescu rîde acum încetîșor călătorînd și el cu gândurile mult în urmă. Trage un fum din țigară și privește melancolic pe geam. S-a inserat de mult și Dimbovița călătorește leneșă prin fața casei, sub scîlțirile luminii ce s-au aprins.

— Au trecut alția ani de atunci, poartă el molcom. Uneori mă înarcă un amaric regret că nu mai sînt încă o dată tînăr, să mai pun mînușile în mîini și să mă lupt în ring... Alțea întîmplări s-au perit dat de atunci, în cariera mea de boxer...

— Să răsfoim, dacă ești de acord, prin țilele acestui album, propun eu. Zărisem pe mînușă de mahon negru un album masiv și bănuiam că el ascunde toate amintirile sale de boxer. Postul campion european îmi satisface dorința și deschide albumul larg:

— Iată-l pe „începătorul” Lucian Popescu, zîmbește el. Aveam pe atunci 15 ani. Privește ce uitătură storoasă și ce mînuși impresionante... Rîdem amîndoi. Tinerelul, jragul ca o trestie, din fotografie, aruncă parca o sîjdare întregii pleiade de boxeri din acea vreme...

— Și, iată o amintire de la primul meu meci internațional cu germanul Hermanson. Aveam pe atunci 17 ani și numai 44 kg. Am cîștigat la puncte, fără prea mari emoții. De altfel, trebuie să-ți mărturisesc că, deși tînăr, m-am așternut cu multă seriozitate pe muncă. Trebuia neapărat să ajung la țelul propus: să fiu un boxer de clasă. Munceam cu răbdare și mîgălit, cu o teribilă ambiție. Nu știam gustul alcoolului, duceam o viață foarte cumpătată și mă culcam, cum se spune, o dată cu găinite. Boxul e un sport foarte dur, foarte pretențios și trebuie să renunți la multe plăceri dacă vrei să faci treabă ca lumea... să ajungi departe...

— D-lă ai ajuns destul de departe, remarc eu. Privirea mea făcuse popas pe o imagine dintr-un meci memorabil. Lucian Popescu privește și el poza și explică, puțin cam emoțional:

— Mă au umătat, aveam atunci, la 7 iunie 1939, cînd am atacat primul titlu european. Face o pauză ca

mult mai departe. Dar, nu uita. La 17 ani boxam 12 reprize, iar la 18 ani, 15. După meciul cu Bernasconi, am cunoscut o perioadă de șapte ani cam confuză. Eram puțin descurajat și mă așteptam mai ales comentariile „specialiștilor” din acea vreme care proclamau că „Popescu e terminat...”. Cîrînd, însă, vechea mea ambiție și puterea de muncă aceea să-și spună iarăși cuvîntul. La 31 iunie 1939 am asaltat titlul european la pană, deținut de belgianul Phil Dothelm. L-am înțrecut clar la puncte.

— Mai tîrziu, aveam să cedez titlul la Viena în fața lui Ernst Weiss. „Cedez” e un termen politicoș căci în realitate, titlul mi-a fost jurat de o manieră grosolană. Era pe vremea lui moșsei ave Roma—Berlin și ca arbitru „neutr” a fost desemnat italianul Pasamonti. L-am bătut pe Weiss, fără exagerare, 13 din cele 15 reprize, dar la sfîrșit, Pasamonti l-a proclamat pe german învingător... S-a stîrnit un vacarm teribil. O spectaculoasă a sărit cu umbrela să-l bată pe Pasamonti iar crainicul nostru de radio a avut atunci o altitudine curajoasă, condamînd în termeni aspri această decizie scandaloasă. Era vremea cînd hitlerismul se cuibărise și în țara noastră și chiar guvernul asculta ordinea Berlinului...

— Dar cîte amintiri nu păstrează închise în țilele ei această carte larg deschisă peste anii de glorie ai unui mare sportiv român... Acum, Lucian Popescu își regăsește elanul tinereții în sala de antrenament Progresul, de unde, an de an, își iau zborul, cum obișnuiește el să spună, „culturașii” lui curajoși și îndemnatice. La focul experienței și priceverii sale s-au călbit valori incontestabile din boxul nostru: Emil Cismaș, Mihai Trancu, Mihai Stoian, Petre Zaharia, Melei Godeanu, D. Prunoiu și mulți alții...

— Acum, „pasivitatea nr. 1” a antrenorului Lucian Popescu este tînărul Marin Ion, „dădăcit” cu cea mai mare grijă, zi de zi, nu numai în ce privește antrenamentele dar și în viața și comportarea în societate... Ochiul antrenorului veghează cu istețimea cunoșcătorului și dragoste de părinte... neîncelat.

— Căci așa sînt antrenorii noștri. Atunci cînd vîrsta înaintată le comandă „stop” sîndu-i să coboare treptele ringului și să pună mînușile de box în cui, ei se retrag acolo, în colțul „careului fermecat” și cu inima palpitînd de grijă își trimit cu un îndemn pe baze, elevii la luptă, văzînd intruchipată în ei, jalnica și vestita lor tinerețe...

— Acum, „pasivitatea nr. 1” a antrenorului Lucian Popescu este tînărul Marin Ion, „dădăcit” cu cea mai mare grijă, zi de zi, nu numai în ce privește antrenamentele dar și în viața și comportarea în societate... Ochiul antrenorului veghează cu istețimea cunoșcătorului și dragoste de părinte... neîncelat.

— Căci așa sînt antrenorii noștri. Atunci cînd vîrsta înaintată le comandă „stop” sîndu-i să coboare treptele ringului și să pună mînușile de box în cui, ei se retrag acolo, în colțul „careului fermecat” și cu inima palpitînd de grijă își trimit cu un îndemn pe baze, elevii la luptă, văzînd intruchipată în ei, jalnica și vestita lor tinerețe...

— Acum, „pasivitatea nr. 1” a antrenorului Lucian Popescu este tînărul Marin Ion, „dădăcit” cu cea mai mare grijă, zi de zi, nu numai în ce privește antrenamentele dar și în viața și comportarea în societate... Ochiul antrenorului veghează cu istețimea cunoșcătorului și dragoste de părinte... neîncelat.

— Căci așa sînt antrenorii noștri. Atunci cînd vîrsta înaintată le comandă „stop” sîndu-i să coboare treptele ringului și să pună mînușile de box în cui, ei se retrag acolo, în colțul „careului fermecat” și cu inima palpitînd de grijă își trimit cu un îndemn pe baze, elevii la luptă, văzînd intruchipată în ei, jalnica și vestita lor tinerețe...

— Acum, „pasivitatea nr. 1” a antrenorului Lucian Popescu este tînărul Marin Ion, „dădăcit” cu cea mai mare grijă, zi de zi, nu numai în ce privește antrenamentele dar și în viața și comportarea în societate... Ochiul antrenorului veghează cu istețimea cunoșcătorului și dragoste de părinte... neîncelat.

— Căci așa sînt antrenorii noștri. Atunci cînd vîrsta înaintată le comandă „stop” sîndu-i să coboare treptele ringului și să pună mînușile de box în cui, ei se retrag acolo, în colțul „careului fermecat” și cu inima palpitînd de grijă își trimit cu un îndemn pe baze, elevii la luptă, văzînd intruchipată în ei, jalnica și vestita lor tinerețe...

Intîlnirea alpieniștilor romîni cu cei bulgari și iugoslavi

Cu puțină vreme în urmă, alpieniștii romîni au primit vizita alpieniștilor din Republica Populară Bulgaria cu care s-au întrecut în cadrul „Capei Prieteniei”. Cu această ocazie au sosit ca observatori la invitația Comitetului pentru Cultură Fizică și Sport și doi reprezentanți ai alpieniștilor din R.P.F. Iugoslavia.

13 zile cît au stat oaspeții la noi ei și-au măsurat puterile pe cele mai dificile trasee din uriașul perete al Văii Albe. Programul bogat al intîlnirii internaționale de alpinism a fost sîngerhit însă, în parte, de vremea nefavorabilă. Totuși, credincioși vechiului dicțon alpin: „Muntele este frumos pe orice vreme”, alpieniștii și-au desfășurat activitatea, adăugînd la lupta cu înălțimile și lupta cu intemperii.

Făcînd un bilanș — sunar — al acestei intîlniri, desprindem o serie de învățămînte valoroase, care vor da posibilitatea unei mai juste orientări în practicarea alpinismului la noi.

În primele zile oaspeții au făcut cîteva escalade de acomodare în peșterele Horoabei. Cu această ocazie ei au demonstrat o înaltă tehnică de călătorie. Manevrele de corzi și stilul de călătorie practicat de sportivii bulgari, ne îndreptățesc să credem că ei sînt capabili de a urca orice traseu din țara noastră.

Ziua de 9 septembrie, ziua eliberării poporului bulgar de sub jugul fascist, a fost sărbătorită cu mare fast la cabana Babele. Cu această ocazie alpieniștii romîni au urcat în premieră două trasee de mare dificultate, care au fost denumite traseul „9 Septembrie” și „Traseul prieteniei

romino-iugoslave”. În amintirea primului contact oficial dintre alpieniștii romîni, bulgari și iugoslavi. Situate în apropiere de Blidul Uriășilor (masivul Bucegi), traseele se înscriu în rîndul turelor alpine de mare dificultate (gradul V) și au constituit un sever examen pentru călătorii noștri.

Concursul pentru „Cupa Prieteniei” a început în ziua de 10 septembrie pe un timp nefavorabil. În urma tragediei la sorți, echipele noastre au primit numerele 1 și 3 iar cele bulgare — 2 și 4.

legătură cu competiția în alpinism, cea de a doua parte a reușit să lămurască situația. La 13 septembrie s-au făcut escalade în traseele de mare dificultate din peretele Văii Albe, oaspeților dîndu-li-se întîlțitea la intrarea în trasee. O coardă compusă din Anghel Petrov și Encio Petkov (R.P.B.) a escaladat traseul „Eftimie Croitoru” în 5h30, iar echipa Tudor Hurbean, Ladislau Caracsoy (R.P.R.), a jesisit la creastă în 2h30. A doua coardă a alpieniștilor bulgari alcătuită din Nikola Kolev și Peter Stankov, după numeroase tentative a coborît din traseul „Fisura Rosie”, neputînd să-l escaladeze.

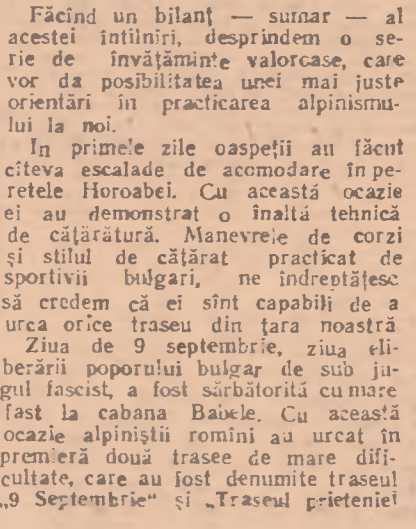
În aceeași zi, o echipă compusă din arbitrii C. Chiciorea și Mihai Ion a escaladat dificila „Fisură Albastră” în 6 ore, iar altă coardă compusă din Nicolae Jitaru, Stan Floșin și Pompiliu Rădulescu a urcat „Pîntecul” din Valea Albă în 7 ore. A doua zi, la 14 septembrie, Encio Petkov (R.P.B.), în compania romînilor Matei Schenn și Pompiliu Rădulescu a realizat traseul „Lespezile” din peretele Văii Albe, în timp ce o coardă compusă din antrenorul Mircea Crăciunescu și Norbert Hemesch a condus în aceeași zi pe cei doi observatori iugoslavi în Albșoara Crucii Caraiman.

Acesta ar fi bilanșul intîlnirii prieteniești dintre alpieniștii romîni și bulgari, din care rezultă următoarele concluzii: 1. Lotul reprezentativ al țării noastre nu a dat randamentul scontat și 2. se observă că alpieniștii din străinătate nu agreează caracterul competițional în alpinism.

Dar asupra problemei cronometrelui în alpinism, vom mai reveni cu altă ocazie.

EMILIAN CRISTEA
maestru al sportului
MIRCEA TUDORAN

Aspect din tabăra internațională la care au participat alpieniști romîni, bulgari și iugoslavi

Aspect din tabăra internațională la care au participat alpieniști romîni, bulgari și iugoslavi

(Foto: EM. CRISTEA)

SIMPOZION

S.R.S.C. organizează miercuri 2 octombrie, ora 18, în sala din str. G. G. Asan nr. 3, (clădirea Sfatului Popular) un simpozion în legătură cu a X-a ediție jubiliară a Campionatelor internaționale de atletism ale R.P.R. Vor vorbi Maria Diși, campioană a R. P. R., Romeo Vilara, ziarist și V. Dumitrescu, antrenor de atletism.

La început de nou an universitar...

Pentru tineretul studios din învățămîntul superior, zilele de vacanță au luat sfîrșit... Astăzi, în toate centrele universitare din țară se va da startul într-un nou an de învățătură, pe care fiecare și-l dorește cît mai bogat în roade.

Evenimentul, cum e și firesc, a preocupat îndeaproape atît pe profesori — dornici să împărtășească discipolilor lor, cunoștințele necesare formării unor intelectuali bine pregătiți, cît și pe studenți — hotărîți să deuteze în noul an numai cu note bune. Și, este de dorit ca, față de condițiile create de regimul democrat-popular studențimii noastre, rezultatele să fie într-adevăr concludente.

În noul an universitar, pe lîngă o susținută activitate legată de studiul propriu-zis, pe studenți li așteaptă și o multilaterală activitate sportivă. În baza ultimelor măsuri pînă la de ministerul de resort, educației

fizice în institute și facultăți i s-a creat un rol strict recreativ. Studenții vor desfășura activitatea sportivă pe grupe facultative și pe ramuri de sport, mergîndu-se pe principiul specializării în disciplina către care au mai multă pricepere. De asemenea, se tinde să se formeze echipe reprezentative la cît mai multe sporturi, nu numai pe institute și facultăți, ci chiar pe ani de studii.

În ce privește calendarul competițional sportiv, acesta va trebui să ogîndească un spirit de colaborare efectiv între colectivul sportiv și cadrele de educație fizică, pentru ca sarcinile colectivului sportiv să se realizeze prin secțiile pe ramură de sport dirijate de cadre. Din acest calendar nu vor trebui să lipsească competițiile organizate de organele sportive locale, competițiile închinute unor zile festive, campionatele universitare, precum și intîlniri sportive în compania reprezentativelor din

fabrici, unități socialiste din agricultură etc. În această privință, merită a fi relevată — și, firește, a fi urmată — inițiativa cadrului de educație fizică a Universității „C. I. Parhon” (responsabil, prof. M. T. Ionescu) care a și întocmit un plan special de întreceri sportive tre echipele acestei universități și acelea ale unor întreprinderi din Capitală (Uzinele 23 August, Mao Tze-dun, Electromagnetica etc.).

O atenție majoră se impune a fi acordată și îmbunătățirii bazei materiale. La acest capitol, recomandăm conducerea institutelor și facultăților să sprijine cu mai multă eficiență ca pînă acum, acțiunile de amenajare sau reamenajare a bazelor sportive studențești.

La început de nou an universitar, urăm cît mai multe succese în activitatea lor, profesorilor și studenților din toate centrele universitare ale patriei noastre!

Echipa secundă a Romîniei (nr. de concurs 1) compusă din Tudor Hurbean (cap de coardă), Gartner Valentin și Nicolae Jitaru — secunzi, a escaladat traseul „9 Septembrie” în 3h 0'17", bătînd pe traseu 25 pitoane și pierzînd 1 biton din inventar. Prima echipă a Bulgariei (nr. de concurs 2) compusă din Anghel Petrov (cap de coardă), Kristo Popov și Ivan Borisov — secunzi a urcat același traseu în 2h37'07" și nu a bătut nici un piton.

La ora 16.50 a intrat în concurs prima echipă a R.P.R. alcătuită din Matei Schenn (cap de coardă), Ladislau Caracsoy și Aurel Ibruta — secunzi. După 5 minute de la plecare, capul de coardă cade și echipa este silită să abandoneze. Analizînd cauzele acestui accident se constată că vina o are antrenorul Emilian Cristea, care a susținut cu energie că echipa să intre în traseu, deși ora era înaintată. Adăugînd că alți echipierii cît și medicul ceruseră să se amîne concursul pentru a doua zi.

Evenimentele întimplate au determinat comisia de organizare să dea clare echipa Bulgariei cîștigătoare a concursului, fără ca să se mai dispute și celelalte trasee.

Partea a doua a intîlnirii (tabăra propriu-zisă) s-a desfășurat în Valea Albă, alpieniștii fiind cumpăți cu corzile sub peretele sudic al muntelui lui Coștila. Dacă prima parte a intîlnirii (concursul) nu a satisfăcut deplin pe alpieniștii străini, ei arăbînd — în general — o opoziție

legătură cu competiția în alpinism, cea de a doua parte a reușit să lămurască situația. La 13 septembrie s-au făcut escalade în traseele de mare dificultate din peretele Văii Albe, oaspeților dîndu-li-se întîlțitea la intrarea în trasee. O coardă compusă din Anghel Petrov și Encio Petkov (R.P.B.) a escaladat traseul „Eftimie Croitoru” în 5h30, iar echipa Tudor Hurbean, Ladislau Caracsoy (R.P.R.), a jesisit la creastă în 2h30. A doua coardă a alpieniștilor bulgari alcătuită din Nikola Kolev și Peter Stankov, după numeroase tentative a coborît din traseul „Fisura Rosie”, neputînd să-l escaladeze.

În aceeași zi, o echipă compusă din arbitrii C. Chiciorea și Mihai Ion a escaladat dificila „Fisură Albastră” în 6 ore, iar altă coardă compusă din Nicolae Jitaru, Stan Floșin și Pompiliu Rădulescu a urcat „Pîntecul” din Valea Albă în 7 ore. A doua zi, la 14 septembrie, Encio Petkov (R.P.B.), în compania romînilor Matei Schenn și Pompiliu Rădulescu a realizat traseul „Lespezile” din peretele Văii Albe, în timp ce o coardă compusă din antrenorul Mircea Crăciunescu și Norbert Hemesch a condus în aceeași zi pe cei doi observatori iugoslavi în Albșoara Crucii Caraiman.

Acesta ar fi bilanșul intîlnirii prieteniești dintre alpieniștii romîni și bulgari, din care rezultă următoarele concluzii: 1. Lotul reprezentativ al țării noastre nu a dat randamentul scontat și 2. se observă că alpieniștii din străinătate nu agreează caracterul competițional în alpinism.

Dar asupra problemei cronometrelui în alpinism, vom mai reveni cu altă ocazie.

EMILIAN CRISTEA
maestru al sportului
MIRCEA TUDORAN

SPORTUL POPULAR
Nr. 3090 Pag. 3

EDIȚIA JUBILIARA A CAMPIONATULUI REPUBLICAN DE ATLETISM, O EDIȚIE A SURPRIZELOR

Cu zece ani în urmă, stadionul „Gheorghe Gheorghiu-Dej” din Cluj adăpostea prima ediție a campionatelor republicane de atletism, această frumoasă și de neuitat sărbătoare a sportului atletic din țara noastră.

După zece ani, același stadion a găzduit acum ediția X-3, jubiliară, a acestui important competiție. Județul a fost așteptat cu emoție de fiecare dintre participanți, concurenți, arbitri sau oficiali. Teama de a nu fi neașteptat ca ediția din acest an a campionatelor republicane individuale de atletism să cunoască cel mai mare succes al său. În cea mai mare parte, așteptările s-au împlinit. Din păcate însă, și aceasta nu a stat în puterea organizatorilor, primele două zile de întreceri s-au disputat sub un cer negru amenințător, și pe un frig pătrunzător. Abia ultima zi de concurs a avut parte de un cer luminos și de ceva mai multă căldură. Din această cauză, se poate ca și rezultatele obținute să fi fost influențate într-o măsură oarecare. Oricum rezultatele tehnice înregistrate la sfârșitul săptămânii trecute la Cluj trebuie apreciate ca bune, unele chiar ca foarte bune. Să nu uităm că acum la Cluj au fost corectate câteva recorduri de bună valoare și mai ales să nu uităm un amănunt, care după părerea noastră este foarte semnificativ. Acesta a fost primul campionat, din ultimii trei ani, în care s-au decretat absolut toate titlurile. Spunând aceasta ne gândim la amănunțitul regulamentar, introdus cu trei ani în urmă în protocolul întrecerilor și care prevede că nu se poate decerne titlul și în cazul de campion decât aceluși câștigător care a realizat în proba sa o performanță echivalentă cel puțin normei de clasificare pentru categoria I-a. Și lucrul acesta a fost realizat acum, pentru prima oară, în proporție de sută la sută. În afară de aceasta, dacă se va cerceta tabelul rezultatelor campionatelor noastre, se poate constata cu ușurință că cele mai bune performanțe

au fost înregistrate acum, la majoritatea probelor.

LANȚUL SURPRIZELOR

Așa cum stă bine unui adevărat campionat, surprizele au fost iarăși, tradițional, pe primul plan. Constantin Cefu a câștigat aruncarea greutății, Melania Sîlaghi pe cea a discului, Traian Sudrigean, cursa de 800 m., colega sa de echipă, Marius Cufu, a terminat învingătoare întrecerea feminină pe aceeași distanță, Constantin Alonci a îmbrăcat tricoul de campion la 3.000 m. obstacole, Virgil Zăvădescu la triplu salt. Sînt fără îndoială destule surprize care au contribuit la crearea unei atmosfere caracteristice, de veritabil campionat.

Dar pentru că tot sîntem la capitolul surprizelor se cuvine a mai consemna câteva. De pildă, Iolanda Balas a fost la un pas să nu câștige. Ea a intrat în concurs la 1,60 m. Deși a avut o înălțare excepțională (trebuie notat că în acest concurs ea a folosit pentru prima oară pantofii la „modă”, cu talpă îngroșată, a căzut la primele două încercări peste ștachetă. Abia la trela încercare a reușit să sară, dar și atunci la limită, în ciuda unei înălțări deosebite. Iolanda a trecut mai apoi 1,70 m. (din prima încercare) și s-a străduit în finalul întrecerii să readucă în țară recordul lumii la săritura în înălțime, înțercind la 1,77 m. La Cluj nu a reușit acest record. Poate îl va reuși în concursurile viitoare...

Zoltan Szabo a fost eroul unei surprize din cele mai puțin plătute. După ce a trecut 4,20 m., arbitrii concursului au uroș ștacheta la prăjină, la 4,25 m. Era vorba de un nou record al țării, Szabo s-a concentrat serios, un elan viguros, o bătaie puternică... și a trecut peste ștachetă, stabilind un nou record. Apatruzele spectatoriilor i-au fost o frumoasă recompensă. Dar iată că făcîndu-se remăsurarea înălțimii ștachetei se constată că ea nu a fost înălțată decât la 4,21 m. De ce? Pentru că arbitrii probei au folosit un jalon greșit gradat și nu au procedat, conform regulamentului, la măsurarea înălțimii cu ruleta de oțel, înainte de concurs. Din acest motiv, „surpriza” a devenit general (constatîndu-se această greșeală) și fiecare dintre concurenții acestei probe s-a trezit pînă la urmă cu performanțe mai mici cu cîte 4 cm. decât cele pe care crezuseră că le-au obținut.

Nu este oare păcat de eforturile tuturor pentru ca organizarea să fie umbrită de un asemenea caz?

Noi credem că da!

Au mai fost însă și cîteva cazuri care au stricat ceva din atmosfera concursului. Iată unul, poate cel mai grav. La 800 m. a fost înscris și Aurel Ursu, fost campion al acestei probe, dar care acum se află departe de forma sa cea mai

Ana Coman a stabilit un excelent record cu 14,77 m.

bună. După cîte am văzut, el nu a intrat în cursă să-și apere în mod sportiv șansele, ci să-l ajute la victorie pe colegul său Sudrigean. Pînă aici toate sînt bune. El a dus o trenă rapidă pe prima parte a cursei, care i-a „înșelat” pe principalii favoriți Vamoș și Mihaly. Mai apoi însă, i-a jenat vizibil pe Vamoș și... abandonat. Prin aceasta nu vrem să scădem cu nimic din meritele campionului, Traian Sudrigean. Acesta a făcut o cursă frumoasă și, cu un finisaj impresionant, i-a întrecut pe Vamoș chiar pe linia de sosire. Sîntem convinși că el ar fi putut câștiga chiar și fără „ajutorul” colegii al lui Aurel Ursu.

Dar campionatele au ridicat și o serie de alte aspecte pe care le vom analiza în viitor.

ROMEO VILARA

Arădenii au dominat întrecerile concursului de slalom nautic

ARAD, 30 (prin telefon de la trimisul nostru). — Prima ediție a concursului republican de slalom nautic — desfășurat la Arad — s-a bucurat de o organizare ireproșabilă și de o popularizare care a contribuit nu numai la succesul mobilizatoric al acestei competiții, ci și la înregistrarea unui adevărat record de spectatori. Traseul a fost bine ales în condițiile naturale oferite de Mureș. La întreceri au participat canotorii din 10 orașe, dintre ei evidențiindu-se sportivii arădeni, mai acomedaiți decât ceilalți cu traseul concursului. De altfel, ei au câștigat și 3 din cele 4 probe în care au fost înregistrate următoarele rezultate teh-

nice: caiac simplu fete: 1. Ioana Albu (Arad), 2. Ana Pilder (București), 3. Rodica Pebrescu (București); caiac simplu băieți: 1. Adalbert Cozanechi (Arad), 2. P. Alda (Arad), 3. Ludovic Habalic (Arad); canoe dublu: 1. Valentin Azizoaiei (Galați), 2. Petru Nincea (București), 3. Ștefan Ruja (Arad); canoe simplu: 1. Al. Roveanu — E. Dhor (Arad), 2. I. Azizoaiei — Grigore Leu (București), 3. G. Cojocaru — Wittmar (București).

În clasamentul pe orașe, primele trei locuri au fost ocupate, în ordine, de: Arad (30 pct.), București (15 pct.), Galați (12 pct.).

N. MARDAN

VEȘTI DE LA CORESPONDENȚI

● Din inițiativa conducerii școlii profesionale de ucenici C.F.R. din Craiova s-a amenajat în curtea școlii, prin muncă voluntară, o frumoasă bază sportivă. (Ștefan Danciu, coresp.)

● Colectivul sportiv Voința Zalău desfășoară o vie activitate. Cu ocazia diferitelor competiții sportive, majoritatea salariiilor din cadrul cooperativelor meșteșugărești au luat parte la întreceri. Cele mai frumoase succese le-a obținut pînă în prezent echipa de baschet (antrenor A. Kincses) clasată pe locul 4 la campionatele pe asociație. (Gh. Cristea, coresp.)

● Numărul purtătorilor insignei G.M.A. crește zi de zi în rândurile sportivilor din orașul T. Severin. Printre cei care au obținut recent

insigna G.M.A. gr. II se numără și 26 membri ai colectivului sportiv Locomotiva D.R.N.T. Un aporț însemnat la pregătirea sportivilor a adus instructorul sportiv Mihai Moțica. (Gh. Manafu, coresp.)

● Sportivii colectivului sportiv Progresul Tîrnăveni s-au întrecut de curind într-un concurs organizat pe colectiv la atletism, volei, tir, șah și popice. (I. Hasasiu, coresp.)

● Aproape că nu există tînar din comuna Buchin raionul Caransebeș, care să nu facă parte din secțiile de șah, volei, oină, fotbal, atletism și tir, care funcționează în cadrul colectivului sportiv. La buna desfășurare a activității și-a adus contribuția și președintele statului popular comunal, Petru Oprea. (Vichente Hunat, coresp.)

Prima etapă a returului campionatului de atletism pe echipe

Biroul Comisiei Centrale de atletism a hotărît (dat fiind că un număr însemnat dintre atleții noștri frunțași vor concura peste cîteva zile la Atena, în cadrul echipei Balcanlor), ca prima etapă din returul campionatului republican pe echipe să se desfășoare în Capitală, în zilele de 5 și 6 oct. cum fusese inițial programat.

AZI ȘI MÎINE

Importante întreceri internaționale în cinstea „ZILEI FORTELOR ARMATE ALE R. P. R.”

Astăzi-seară, o pasionantă revanșă la box: C. C. A. — Vorwärts

Printre spectatorii care au urmărit duminică partida internațională de fotbal dintre selecționata României și Iugoslaviei se afla și un grup de tineri în uniforme verzi ale armatei R. D. Germane. Spectatorilor nu le-a fost astfel greu să recunoască în ostașii care trăiau din plin emoțiile jocului pe boxerii din echipa berlineză A.S.K. Vorwärts. Sositii în Capitală în cursul dimineții, oaspeții au renunțat la proiectatul antrenament de după-amiază, pentru a merge „în corpore” pe stadionul „23 August”. Antrenamentul a avut loc a doua zi pe terenul C.C.A. din șoseaua Ștefan cel Mare, sub conducerea antrenorului Otto Sachse, constînd — în general — din exerciții ușoare de menținere a formei. Am profitat de prilej pentru a solicita antrenorului Sachse cîteva relații despre echipa sa.

Băieții mei au un frumos palmares anul acesta, au fost primele cuvinte ale antrenorului. Ei au la activ două victorii (la scor identic: 12-8) asupra echipei Dukia-Praga și cîte o victorie asupra formațiilor C.C.A. București (11-9), Steaua Roșie Praga (16-4) și Legia Bydgosz (12-8), precum și o singură înfrîngere (8-12) la Legia

Bydgosz. Simbătă, înainte de sosirea în România, echipa noastră a evoluat la Russe, în compania puternicei formații bulgare T.D.N.A. Victoria ne-a revenit la scorul de 13-7. Cei mai în formă oameni al lotului nostru sînt Büchschensch, Krause, Helm și Kästner. Milleck, care a avut ambele arcade deschise într-un recent meci de campionat, n-a putut boxa la Russe, dar îl va înfrunta cu siguranță pe Dobrescu.

Întîlnirea C.C.A.-Vorwärts se va desfășura astăzi-seară, cu începerea de la ora 19, pe stadionul Republicii, după programul următor:

Muscă: MIRCEA DOBRESCU — KURT MILLECK; cocos: VICTOR SCHIOPU — ERICH BRANDENBURG; pană: EMIL CIȘMAȘ — HORST KÄSTNER; semiușoară: GHEORGHE FIAT — HERBERT OLESCH; ușoară: VASILE CZEGLI — KARL HEINZ WEIDNER; semimijlocie: DOBRE PAVEL — HANS HELM; mijlocie-ușoară: ȘERBU NEACȘU — DETLEF BUCHSENSCHUSS; mijlocie: VASILE TIȚA — SIEGFRIED OLESCH; semigrea: GHEȚU VELICU — ULRICH KRAUSE; grea: DUMITRU CIOBOTARU — GÜNTER SIEGMUND.

Întreceri deosebit de atractive la baschet și volei

După numai o zi de pauză, sala Floreasca găzduiește mîine o nouă reuniune internațională de baschet și volei. Protagoniste sînt redutabilele echipe ale Casei Centrale a Armatei și două formații din Polonia și Bulgaria, a căror valoare este unanim recunoscută.

Începem această scurtă prezentare cu meciul de volei, programat pentru

ora 18. Echipa C.C.A. este bine cunoscută publicului bucureștean. De mai multe ori campioană a țării (ultima dată în 1957), C.C.A. poate fi considerată pe bună dreptate cea mai reprezentativă echipă a voleiului românesc. Adversară este formația bulgară T.D.N.A. din Sofia, de asemenea deținătoare în mai mulți ani a titlului de cea mai bună echipă a țării. Din lot fac parte Topalov și V. Simov, al căror aporț în reprezentativa Bulgariei a fost deseori subliniat

Prima ediție a „Cupei Orașelor” pentru seniori la scrimă

Astăzi începe la Sibiu „Cupa Orașelor” pentru seniori, o competiție nouă în calendarul intern al scrimerilor noștri frunțași, care sperăm să devină tradițională și astfel să mărească numărul concursurilor interne anuale, nepermis de restrîns în momentul de față.

Criteriile de desfășurare ale „Cupei Orașelor” pentru seniori sînt aceleași ca și la juniori. Sînt prezenți la Sibiu reprezentanții tuturor cen-

telor din țară cu secții de scrimă pentru seniori, fiecare dintre ele avînd cîte trei trăgători la cele patru probe: floretă bărbăți, floretă femei, spadă și sabie. În prealabil, în majoritatea orașelor s-au desfășurat concursuri de selecție, unele dintre ele (cum este cazul orașului București), bucurîndu-se de o participare mare și de întreceri valoroase.

Data competiției, fixată încă de anul trecut de la defînitivarea calendarului intern, nu a mai corespuns după schimbarea datelor de desfășurare a campionatelor mondiale. „Cupa Orașelor”, fiind programată la numai două zile după încheierea mondialelor, a îngreunat participarea în concurs a reprezentanților noștri la Paris. Organizatorii au recurs la o soluție de compromis pentru rezolvarea acestei situații, schimbînd ordinea probelor. „Cupa Orașelor” va începe cu întrecerile de spadă (la care nu am avut trăgători la Paris),

urmînd în ordine (probabil): sabie, floretă băieți și floretă fete. În acest fel, este posibilă și prezența trăgătorilor care ne-au reprezentat la mondiale.

Orașul Sibiu, ales ca primă gazdă a „Cupei Orașelor” la seniori, ne dovedește ca întotdeauna foarte primitor cu scrimerii frunțași. Sala Flamura roșie va găzdui întrecerile care încep astăzi la ora 8 dimineața, iar printre localnici există un mare interes pentru această competiție

IERI DUPA AMIAZA S-AU ÎNTORS DE LA PARIZ TRAGATORII ȘI TRAGATOARELE NOASTRE PARTICIPANTE LA CAMPIONATELE MONDIALE. DEBUTUL SCRIMERILOR NOȘTRI A FOST PROMITATOR, IAR SUCESELE TRAGATOARELOR A CONFIRMAT CLASA MONDIALA A FLORETISTELOR NOASTRE.

Pronosport

În urma trîrierii celor 936.281 variante depuse la concursul Pronosport nr. 38 (etapa din 29 septembrie au fost găsite: 44 variante cu 11 rezultate exacte; 1.200 variante cu 10 rezultate exacte; 10.446 variante cu 9 rezultate exacte. Omologarea concursului este în curs de desfășurare.

● Trîrieră variantele depuse la concursul de duminică 29 septembrie nu a „găsit” nici un buletin cu 12 rezultate exacte. Și cînd te gîndești că fericitul posesor al unui astfel de buletin ar fi obținut un premiu de aproape 250.000 lei! Dar timpul nu-l pierdut. În această săptămînă participanții au ocazie să se... revanșeze la două concursuri. La cel obținut (nr. 40 din 6 octombrie) și UN CONCURS SPECIAL la 3 octombrie. Mai mult decât atât. Neexistînd nici o variantă cu 12 rezultate exacte concursului special I se va repori la al II-lea: sută din fondul de premii al concursului nr. 39 cît și cei 78.000 lei reporțați de la concursul nr. 38. După cum se vede concursul special de joi va avea un fond de premii mărit cu circa 170.000 lei! Așa că depuneți-vă cît mai repede buletinele pentru concursul special despre care noi vă dăm mîi jos cîteva amănunte:

I. VASAS BUDAPESTA-T.D.N.A. SOFIA (Cupa Campionilor Europeni). Echipa maghiară (cîștigătoarea ultimelor două ediții ale Cupei Europei centrale) pornește favorită, deși formația oaspe — o ventabilă națională a R. P. Bulgariei — a avantajată de rezultatul din tur (2-1) va „forța” obținerea unui meci egal și deci a calificării.

II. C.C.A.-ENERGIA PETROSANI. Privind elementul în putea spune că e vorba de un derby disputat între lider (oaspeții) și a trela clasată (C.C.A.). Noi credem că apărarea minierilor nu va putea stăvilii atacurile militanților, așa că vă sfătuiți să indicați „1”.

III. DINAMO BUCUREȘTI-ENERGIA ORASUL STALIN (III — pronostic la pauză; IV — pronostic final). În „Cupa Primăverii” cele două formații și-au împărțit frățeste victoriile. De data aceasta nu credem că-și vor împărți punctele care — după părerea noastră — vor reveni „în întregime” di-

namovistilor. Pentru pauză „X”-ul poate fi pronostic valabil.

STIINȚA TIMȘOARA-LOCOMOTIVA BUCUREȘTI (V — pronostic la pauză; VI — pronostic final).

Studentii timșoreni vor considera desigur meciul acesta și ca o revanșă a finalului „Cupei Primăverii” pe care au pierdut-o în prelungiri, la București cu 1-3. Comportarea în primele 5 etape ale campionatelor îi indică de altfel favoriții, mai ales beneficiarii și de avantajul terenului. Un „X” nu trebuie să surprindă totuși nici la pauză, nici la final.

FLAMURA ROȘIE ARAD-PROGRESUL BUCUREȘTI (VII — pronostic la pauză; VIII — pronostic final).

Deși lipsită de Petschowski, Flamura roșie Aradă terminat duminică, la Dimitrovo, la egalitate (2-2) meciul cu a trela clasată în campionatul bulgar, Lewski Sofia. Un rezultat care o recomandă călduros pentru meciul de joi, cînd totuși oboseala unei deplasări peste granițe și-ar putea spune cuvîntul dînd șanse Lucureștenilor de a smulge un punct.

DINAMO CLUJ-ENERGIA PLOEȘTI (IX — pronostic la pauză; X — pronostic final).

Ploștenii nu s-au arătat niciodată specialiști ai meciurilor în deplasare. Fără a se da însă în... lături cînd ea a avut ocazia să ne „ofere” un „2” pe lista pronosticurilor exacte! Dinamovii la rîndul lor vîsînt bine cunoscuți ca... furnizori de surprize, fapt care ne determină să vă sfătuiți să adăugați ce puțin un „X” lîngă „1” care rămîni totuși pronosticul de bază la acest meci.

PROGRESUL ORADEA-ENERGIA XI MUREȘ (XI — pronostic la pauză; XII — pronostic final).

Meciul ultimelor două etape. Fără îndoială că fiecare ar fi bucurată să lase celelalte în grija „trenu” clasa mentului așa că joi spectatorii orădeni vor asista la o adevărată risipă de energie. Așa cum se întîmplă adese în meciurile de acest gen scorurile egale, împacă lucrurile. Dacă trebuie să în dicăm totuși un favorit, bazați pe avîntul terenului, indicăm Progresul Oradea.

DIN SPATELE PORTII..

Trei mari incertitudini au planat asupra meciului de duminică. Prima, în legătură cu biletul de intrare. A doua, privind rezultatul înfrângerii. Dar și vremea a constituit pînă în ultimul moment un mare semn de întrebare.

După câteva ore, oamenii li s-a făcut foame și au început să umble la pachete. În jurul orei 12 stadionul „23 August” arăta ca un mare restaurant în aer liber.

Multe, multe familii bucureștene nu au mîncat duminică acasă. Cîm s-ar pune au luat masa... în oraș!

La meci au fost mai multe buchete de flori ca oricînd. Grădnicii gladiole au putut fi văzute nu numai în brațele căpitanilor de echipă, așa cum ne-am obișnuit să

vedem de altele ori. Buchete de flori au venit să cinstească și o serie de sărbătoriri, subliniate de altfel cu aplauze de public: arbitrul Franz Grill pentru al 150-lea meci internațional (sărbătorire care pînă la urmă n-a mai avut nimic... festio). Bošković pentru faptul că îmbrăca a 50-a oară tricoul echipei naționale a Iugoslaviei și Rajkov, pentru cea de a 25-a selecționare a sa în echipa reprezentativă.

La intrarea pe stadion a mai fost cum a mai fost, fiindcă cei 100.000 spectatori, oricum, n-au venit toți deodată. La plecare însă, oricîte tramvaie și troleibuse a pus la dispoziție I.T.B.-ul, a fost imposibil să cuprindă atîta „popor”, cît e de pîdă întreaga populație a unui mare oraș din țara noastră, cu pensionari și sugaci la un loc...

Firește, mulți au luat-o vitejește pe jos. Unul dintre aceștia, nemulțumit probabil și de rezultat, își vărsa focul pe I.T.B.:

— Poftim, și-acum întinde drum pînă în centru!

— D-ta te plîngi? interveniți unul de alături. Ce să mai zic eu care trebuie să fac drumul înapoi pînă la... Baia Mare?...

JACK BERARIU CALIN ANTONESCU

Meciul cu Iugoslavia s-a terminat... dar discuțiile abia încep!

(Urmare din pag. 1)

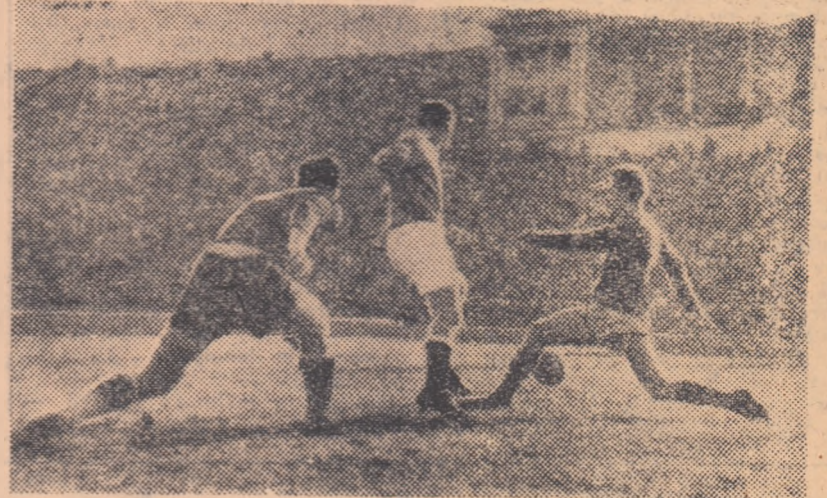
lul pe care arbitrul Grill l-a anulat în mod nejustificat (în min. 59) ar fi dat echipei noastre răgazul necesar realizării unei victorii. În 31 de minute s-ar fi putut încerca mai mult și cu mai mare folos decît în 12 minute cît mai rămăseseră după golul acordat — de data aceasta — de Grill (în min. 78). Dar, principala explicație a rezultatului nu stă în arbitraj, ci în comportarea echipei noastre — și a adversarului, bineînțeles — și după această întâlnire se cuvine să ne oprim asupra cîtorva lucruri importante, ca o concluzie la joc și ca obiective de viitor.

1. O primă cauză care a împiedicat o mai bună comportare a echipei noastre și deci obținerea unui rezultat mai bun, a fost starea de tensiune nervoasă excesivă în care au jucat reprezentanții noștri în prima repriză. Ei au intrat pe teren timorați, covârșiți de importanța meciului și de răspundere și au jucat, în consecință, crispați, parcă erau legați de picioare. Jocul lor a abundat — din această cauză — în execuții tehnice greșite. Jucători ca Ozon, Călinoiu, Bone, Ene I și uneorii chiar Zavoda II s-au pierdut pur și simplu, uitînd parcă să mai joace. Noroc că apărarea imediată în frunte cu Apolzan — și Petschowski, acest jucător de mare clasă și mare animator (a cărui prezență în echipă a fost posibilă numai după avizul favorabil al FIFA-ei și al Federației Iugoslave, pentru că, fiind selecționat în ultimul moment, el nu fusese anunțat pe lista celor 22 de jucători validați pentru meci) au depus eforturi imense pentru a salva o situație aproape iremediabil pierdută. Noroc și cu înaintașii Iugoslavi care, credincioși „ineficiențății, au ocultat destul de des poarta lui Voinescu. Altfel, soarta jocului putea fi decisă în primele 45 de minute.

2. Tehnica individuală a jucătorilor noștri constituie o altă explicație și în același timp, cauză. Fotbaliștii romini au comis multe greșeli duminică, nu numai în prima repriză (cînd acestea erau mai mult rezultatul stării de nervozitate în care jucau) ci și în a doua. Din min. 52, grație unui joc mai avîntat și mai organizat, ei au egalat. Dar și atunci o comis greșeli tehnice dovedindu-se sub nivelul Iugoslavilor la capitolul tehnic individual. Și este un mare handicap acest lucru într-un meci internațional. Fără tehnica individuală nu este posibil în

meziul nici sistem de joc, nici metodă, tactică sau stil. Este limpede că trebuie îndreptate o dată toate eforturile. E timpul să se pună capăt prea multelor teorii și teoretizării în fotbal, discuțiilor savante despre sisteme, metode și stiluri și să se treacă la lucruri mai practice și ele-

schowski, mai pot fi convocați sau auți în evidență și alți jucători ca Serfözö, Androvici (cine s-a interesat pînă acum de acest fotbalist care poate rezolva probleme în linia de fund?), Oprea (Dinamo Cluj), etc. Pe de altă parte, sînt jucători tineri care au ajuns în situația de a putea corespunde și în echipa A

Beara a ieșit tirziu, mingea l-a depășit însă Belin a degajat. Petschowski s-a întins la maximum pentru a intercepta balonul dar... a împărțit aceeași soartă cu Beara

mentare, dar de bază în fotbal, la treabă serioasă pentru îmbunătățirea tehnicii individuale a jucătorilor. Credem că ordine va fi de acord cu noi că a greși o pasă sau un stop, a trage la poartă doar de 8 ori într-un meci, cum s-a întîmplat duminică cu înaintarea noastră, este mult mai grav decît faptul că o extremă s-a depărtat prea mult de tușă, că încălzirea a durat doar 15 minute și nu 25 sau decît discuțiile interminabile și controversate, ba chiar confuze, despre cea mai bună așezare pe teren a jucătorilor. Sînt bune și aceste discuții, dar a începe cu ele înseamnă să pui căruța înaintea cailor și fotbalul nostru cere, iertată să-i fie prezența, să punem caii înaintea căruței. Adică, tehnica individuală să constituie obiectivul principal. Nu-i un lucru nou. Se discută de mult, dar practic NIMENI n-a făcut un pas măcar spre realizarea lui. Este și vina Direcției de Fotbal și a Comisiei Centrale de Fotbal că n-a urmărit respectarea sarcinilor trasate de „Îndrumar”. Nu-i tirziu. Ele pot lua măsuri și de acum înainte prin colegiul de antrenori pentru îndreptarea situației, pentru sancționarea echipelor și antrenorilor care nu vor înțelege să-și ducă așa cum trebuie, munca de tehnicieni ai fotbalului.

3. În sfîrșit, problema loturilor reprezentative. În perioada de pregătire a meciului cu Iugoslavia situația din fotbalul nostru nu permitea, cu foarte puține excepții, alcătuirea unor loturi mai bune. Asta nu înseamnă însă, că pe viitor nu se poate ajunge la o îmbunătățire și din acest punct de vedere. Lcturile de jucători actuale impun o remaniere și o lărgire. A ne rezuma doar la aceiași și aceiași jucători nu-i o treabă sănătoasă. Situația aceasta duce la „senatori de drept”, ceea ce dăunează în primul rînd progresului jucătorilor. Elementele selecționabile mai sînt în țară și așa cum a fost chemat în lot Pet-

JUNIORII DE ASTĂZI POT ATINGE MINE FAIMA SENIORILOR DE IERI

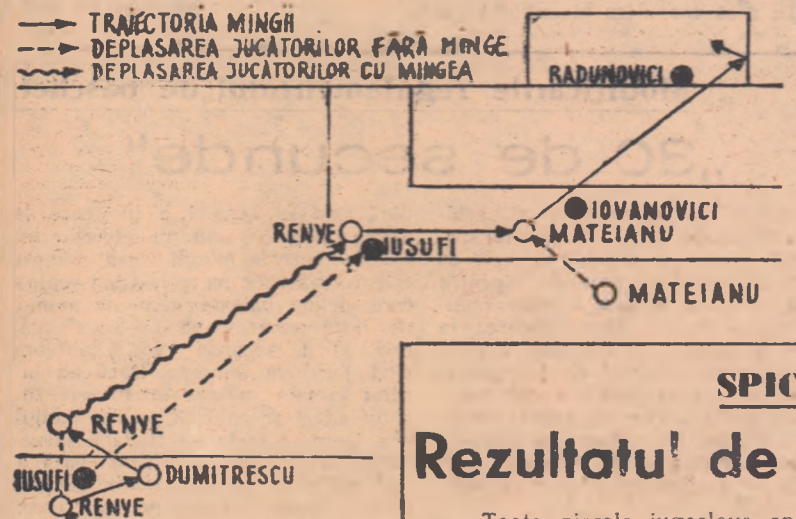
Recomandată și incurajată de o victorie la scor (5-1) obținută acum două săptămîni în fața Austriei, câștigătoare a turneului F.I.F.A. din acest an (un gen de campionat mondial al juniorilor), echipa Iugoslaviei scoate pe un rezultat favorabil în întâlnirea cu juniorii romini. Pe vreme ce adversarii noștri uitaseră că și echipa romină are la activul ei — tot anul acesta — o victorie la același scor (5-1) în fața Austriei.

Desfășurarea meciului de pe stadionul „23 August” a dovedit că juniorilor Iugoslavi nu le era permisă nici o speranță în disputa de la București. La sfîrșitul jocului, cînd fatalul rezultat de 5-1 în triunghiulara confruntare România—Iugoslavia—Austria domina pentru a treia oară tabela de marcaj, pecetluind superioritatea juniorilor noștri, aceiași specialişti care prevăzuseră victoria Iugoslavilor în meciul de la București, încercînd să mai îndulcească rărea deziluziei lor, au declarat: „Fiecare echipă de juniori din lume ar fi pierdut astăzi în fața jocului ireproșabil al reprezentativei romine”.

faci tu citeodată), iar Ivansuc a reardus parcă în scenă pe Dobay prin viteza, impetuozitatea și șutul său necruțător. Sintem în fața unei simple inversiuni de posturi, extrem dreapta (Ivansuc), extrem stînga (Renyé), în timp ce aripile de altă dată erau: Bindea—dreapta, Dobay—stînga. Sperăm că progresul acestor juniori va păstra un ritm susținut, în așa fel încît curînd să reactualizăm faima extremelor de acum 18 ani. Această remarcă se cuvine tuturor juniorilor care ne-au reprezentat duminică. Așteptăm confirmarea în primul rînd din partea lor: atunci cînd vor pași în rîndurile seniorilor să ne ofere spectacole și rezultate tot atît de reconfortante.

Entuziasmați de rezultat și mai cu seamă de joc, nu trebuie să uităm cele citeva aruncări de la tușe defectuoase executate (o neglijență care a oferit baloane adversarilor), sau gălăgia de pe teren pe care arbitrul V. Chebat a sancționat-o cu lovituri indirecte

R. ILIESCU M. TUDORAN

Sintem în mai mare măsură de acord cu o astfel de apreciere, intrucît juniorii romini au alcătuit duminică, în teren, o echipă cum scrie la carte: omogenă, decisă, constantă în ritmul de joc, neîngăduitoare în apărare, debordantă în atac. Din această cauză n-a fost foarte greu să remarcăm pe unii jucători. Totuși, Iul Motroc și Bărbulescu le-am acordat o notă în plus față de Mureșan care uneori a ieșit din limitele permise de regulamentul în lupta corp la corp; Renyé ne-a amintit de Bindea nu numai prin fizicul său, ci și prin virtuozitatea cu care a condus balonul și și-a făcut „șah mat” adversarii (nu uita însă Renyé că nu trebuie abuzat de driblinguri, așa cum

SPICURI DIN PRESA IUGOSLAVA

Rezultatu' de egalitate este perfect echitabil

Toate ziarele Iugoslave apărute luni la Belgrad și în celelalte orașe ale țării vecine se ocupă pe larg la rubrica de sport despre întâlnirea de fotbal de la București.

La Skopje, de exemplu, așa cum ne-au informat conducătorii reprezentativei B a Romîniei, ziarul local a apărut seara în ediție specială publicînd pe larg desfășurarea jocului de la București.

Ziarul de specialitate „SPORT” din Belgrad care a avut ca trimiși speciali la București pe redactorii M. Kovacević și D. Husić scrie sub titlul „MAI AVEM SPERANȚE”: „Echipa Iugoslavă a venit la București decisă să scoată un rezultat cit mai bun. Toți componenții echipei au fost mai buni și și-au depășit adversarul pînă ce au marcat golul prin Muici. Apoi, în loc să se calmeze, jucătorii au intrat în panică. mai ales cînd publicul

jumătate de oră. S-a putut vedea că Ozon este un jucător mare însă nu și-a putut arăta toate calitățile.”

În ceea ce privește echipa Iugoslaviei se spun următoarele:

„Nu sintem mulțumiți de jocul echipei noastre. Am așteptat mult mai mult, în special după ultimul joc de verificare susținut la Belgrad, în compania echipei T.D.N.A.”

Ziarul „NARODNI SPORT” care apare la Zagreb se ocupă pe larg de meciul de la București ajungînd la concluzia că după felul cum s-a desfășurat jocul rezultatul de egalitate este echitabil. Și aici, redactorii trimiși la București sînt de părere că echipa Iugoslaviei nu a evoluat la adevărata sa valoare și singura posibilitate de reabilitare rămîne re-

Și acum, înapoi la campionat!

Atenția iubitorilor de fotbal se îndreaptă din nou spre competiția care-i pasionează în tot timpul anului: campionatul categoriei A. Începută după etapa a cincea, la 8 septembrie, întrecerea celor mai bune echipe din țară se reia joi 3 octombrie cu jocurile etapei a șaptea. Pentru cei care se vor întreba, cu surprindere, de ce se sare de la etapa a V-a la a VII-a, adăugăm că ETAPA A ȘASEA DE LA 15 SEPTEMBRIE, AMINATA DIN CAUZA MECIULUI CU IUGOSLAVIA SE VA DISPUTA DUPA TERMINAREA TURULUI CAMPIONATULUI

Joi sînt programate următoarele partide:

București: Dinamo — Energia Steagul Roșu, Stadion Dinamo ora 15.30.

București: C.C.A. — Energia Petroșani, stadionul „23 August”, ora 15.30.

Oradea: Progresul — Energia Tg. Mureș.

Cluj: Dinamo — Energia Plocești. Arad: Flamura roșie U.T.A. — Progresul București.

Timișoara: Știința — Locomotiva București.

Reamintim că în fruntea clasamentului categoriei A se află Energia Petroșani cu 8 puncte, urmată de Știința și C.C.A. cu cite 7 puncte. Progresul București și Flamura roșie U.T.A. cu 6 puncte.

Un nou concurs rezervat elevilor: Ce trebuie să câștige voleibalul românesc din campionatul categoriei A 1957-1958

INSIGNA DE ATLET

Iubitorilor de vîrstă școlară ai atletismului le este rezervat pentru luna octombrie un interesant concurs dotat cu „Insigna de atlet”. Organizat de către comitetele locale C.F.S., acest concurs va trebui să însemne un nou succes al activității sportive de masă și să adreseze tinerilor (băieți și fete) între 12 și 15 ani, care pentru a putea lua startul în probele incluse în regulament, vor trebui să îndeplinească o singură condiție: aceea de a fi purtători, sau cel puțin aspiranți ai complexului F.G.M.A.

Concursul — care cuprinde probe de alergări, aruncări și sărituri (așa cum se poate vedea și în tabelul de norme de mai jos) constituie un felicit prilej pentru membrii colectivelor sportive școlare, de a lua un prim contact cu activitatea sportivă în noul an școlar. Iată de ce ne adresăm în special profesorilor de educație fizică din școli, cu recomandarea de a începe cât mai curînd pregătirea elevilor de la școlile respective și îndrumîndu-i să participe în număr cât mai mare la acest concurs. Aceasta cu atât mai mult, cu cît câștigătorii Insignei și ai brevetului de atlet, ob-

țin totodată și normele F.G.M.A. corespunzătoare.

Recomandăm de asemenea comitetele locale C.F.S. să asigure acestor concursuri o organizare cât mai bună, planificînd și respectînd cu strictețe zilele și orele de concurs, punînd la dispoziție bazele sportive corespunzătoare pentru desfășurarea probelor și mobilizînd în această acțiune cele mai competente cadre de activiști și tehnicieni sportivi (profesori, instructori, arbitri).

Dorind tuturor participanților la concursuri să realizeze normele numai cu... foarte bine, ne-ar bucura să vedem cît mai curînd pe piepturile cît mai multor tineri și tinere, frumoasa insignă de atlet!

TABEL DE NORME:

12—13 ani	
Alergări de viteză: Băieți — 50 m. (8,5 sec.); Fete: — 40 m. (7,5 sec.).	Cursa cu obstacole, 60 m.: Băieți, Fete, 25 sec.
14—15 ani	
Alergări de viteză: Băieți — 60 m. (9 sec.); Fete — 50 m. (9 sec.).	Aruncarea grenadei cu ambele mîini: Băieți — 32 m.; Fete — 20 m.
Săritura în lungime: Băieți — 3,50 m.; Fete — 2,75 m.	Săritura în înălțime: Băieți — 1,10 m.; Fete — 0,95 m.

Au mai rămas puține zile pînă la începerea campionatului categoriei A, care cheamă la întrecere cele mai valoroase formații de volei masculine și feminine din țara noastră.

Înainte de a vorbi despre desfășurarea acestui campionat, care se va termina în luna mai a anului 1958, ținem să amintesc de obiectivul principal pe tărîm internațional al anului viitor, respectiv Campionatele Europene, care se vor desfășura în luna august. Socotesc că la aceste campionate echipele noastre reprezentative trebuie să se prezinte la o valoare mult mai ridicată decît cea arătată pînă în prezent. Acest lucru nu se va putea realiza dacă nu se va duce o muncă de instruire-antrenament mult mai intensă în cadrul colectivelor.

Voi încerca să dau cîteva indicații generale, care adaptate la specificul și posibilitățile fiecărui colectiv, vor ajuta în munca de pregătire a echipelor respective.

Pregătirea fizică. La acest capitol, majoritatea echipelor noastre sînt deficitare. În afară de echipele masculine C.C.A., Dinamo, Progresul I.T.B. și de cele feminine Dinamo și I.C.F. (prin specificul ei), celelalte echipe au dovedit o slabă pregătire fizică atît multilaterală cît și speci-

ală. Aceasta se explică prin faptul că antrenorii lungesc mult perioada de tranziție în detrimentul perioadei pregătitoare, care durează în genere maximum una sau două luni.

Există printre antrenori și concepția că pregătirea fizică se face numai în perioada pregătitoare. Această concepție este total greșită. Pregătirea fizică și îndeosebi pregătirea fizică specială, se face în tot timpul anului, bineînțeles acordîndu-se o atenție mai mare sau mai mică (în nici un caz deloc) în funcție de perioada respectivă.

Foarte puțini sînt componenții echipelor de categoria A care fac sporturi complementare, atît de necesare menținerii deprinderilor și chiar însușirii de noi deprinderi. Practica a dovedit că cei mai valoroși sportivi (voleibaliști) au practicat în mare măsură baschetul, atletismul,

lor pentru a servi puternic, de sus, în fața sau rotație.

Un alt punct negativ al echipelor noastre îl constituie primirea și pasarea mingilor puternice. Socotesc că aceasta este o urmare pe de o parte a serviciilor slab executate, iar pe de altă parte a incorectei așezări pe teren. Aceste lipsuri tehnice trebuie lichidate cît mai repede posibil, pentru a da posibilitate echipelor să furnizeze jocuri de calitate.

O frumoasă realizare este lovitură de atac și în special execuția ei variată ca intensitate și direcție. Rămîne încă o problemă de viitor, execuția loviturii de atac cu brațul stîng.

Pregătirea tactică. Asupra acestui capitol vreau să insist în mod deosebit, deoarece consider că există o mare lacună care frînează dezvoltarea jocului.

În ultima vreme circulă o teorie, care afirmă că jocul de volei trebuie desfășurat la maximum de eficacitate. La prima vedere am fi de acord. Dar să vedem ce înseamnă această eficacitate și mai ales cum o interpretează mulți dintre antrenorii noștri. Ei consideră că eficacitatea se realizează printr-un joc simplu bazat pe ridicător sau cu ajutorul intrîrîrilor, fără a se „complica” cu un joc pe pase directe care nu este altceva decît un joc de „fantezie”.

Consider că acest fel de a privi lucrurile este greșit. În ultimul timp elementul surpriză în jocul de volei câștigă din ce în ce mai mult teren. Socotesc că o îmbinare a celor două sisteme tactice ar da cel mai bun randament, cea mai mare eficacitate. Utilizînd pasele directe, dezvoltăm implicit și gîndirea (fantezia) tuturor jucătorilor noștri, care nu se vor mai simți încorsetați de o rigidă tactică a unui joc șablon.

Pregătirea morală și educativă. Voleiul este un sport foarte curios, în sensul că te poți autoînvinge, adică să pierzi seturi sau chiar jocuri din pricina greșelilor proprii. În cele mai multe ori aceste greșeli se fac atunci cînd devii nervos, cînd te precipiți, cînd îți pierzi încrederea în posibilitățile tale etc. Este recunoscut faptul, că cel care știe să piardă, știe să și câștige. Iată cum îmi explic victoriile finale ale echipelor care inițial erau conduse la seturi cu 0—2. A ști să te calmezi, a-ți dori victoria, a fi lucid, iată ce calități morale trebuie să pozezi pentru a fi un bun jucător. Așteptăm să vedem acest lucru de la sportivii noștri fruntași.

Ultimul punct pe care îl voi aminti, îl constituie munca educativă a conducerii colectivelor și antrenorului dusă cu sportivii.

S-a constatat că în lupta sportivă pentru supremație, colectivele sportive și antrenorii nu acordă suficientă atenție educației sportivilor. Nu trebuie uitat că nu formăm numai sportivi de valoare, ci oameni compleți, cetățeni care să-și poată oferi oricînd serviciile lor prețioase patriei în munca de construcție a socialismului.

ION TAKACI
antrenor de stat

Fază din meciul Flamura roșie M.I.A. București-Voința Bacău, disputat în cadrul finalei turneului de calificare. În acțiune: Toma Georgescu, din echipa bucureșteană, recent promovată în categoria A.

canotajul etc. demonstrînd astfel eficacitatea și necesitatea sporturilor complementare.

Pregătirea tehnică. Campionatul de anul trecut precum și numeroasele întîlniri internaționale, au scos la iveală o serie de lipsuri tehnice ale sportivilor noștri fruntași. Printre cele mai grave este defectuoșitatea serviciului. Dacă pînă în anul 1956, respectiv pînă la Campionatele Mondiale, serviciul era executat variat în ceea ce privește intensitatea de lovire, în prezent s-a transformat într-un serviciu ușor, așa zis, muscă, întrucît este mai „eficace”. Mai mult decît atît, de nenumărate ori am constatat executarea serviciilor de jos din față. Aceasta constituie un punct nevralgic în pregătirea echipelor noastre. Este foarte normal să se servească „muscă” sau de jos din față, dacă acest element tehnic deosebit de important nu s-a lucrat la antrenamente, datorită cărui fapt jucătorii n-au încredere în posibilitățile

Cine va fi campioana de șah pe anul 1957?

Asăzi după-amiază la Ploiești, li-naltele celui de al IX-lea campionat feminin de șah al R.P.R. vor avea prima luare de contact, tragerea la sorți Mine, ele se vor găsi față în față, la mesele de șah, în prima rundă a turneului care trebuie să decidă pe campioana țării pe anul 1957.

Întrecerea șahistelor este așteptată cu justificat interes, mai ales acum, cînd prin succul reputat de reprezentativă țării la campionatul mondial din Olanda, șahul feminin și-a câștigat un prestigiu deosebit în ochii iubitorilor de sport. Trebuie să spunem totuși, de la început, că actuala campioană, Maria Pogorevici, nu și va apăra titlul. Forurile superioare au hotărît în mod justificat, ca cele două jucătoare care ne-au reprezentat la Emmen să nu joace în finală, ele avînd nevoie de o pauză după efortul depus în campionatul mondial. Deci, nici Margareta Teodorescu nu va fi angajată în lupta pentru titlu.

Turneul rămîne totuși foarte interesant mai ales datorită faptului că o serie întregă de jucătoare tinere vor da probabil un asalt viguros primelor locuri, în care (după cum vom vedea mai jos) la ultimele ediții s-au repetat mereu aceleași nume. Este in-

terasant, credem, de amintit palmare-sul campionatelor republicane feminine, din care am extras primele trei clasate la fiecare ediție:

1949: Haberman-Giuroiu 12 pct. (din 14), Szahmary și Andreescu-Teodorescu 11.

1950: Szahmary 15 (18), Haberman-Giuroiu 12, Andreescu-Teodorescu 11 1/2.

1951: Albuț-Pogorevici 15 1/2 (19), Andreescu-Teodorescu 14, Szahmary 13 1/2.

1952: Graboviefki 14 (17), Giuroiu 13, Andreescu-Teodorescu și Iliescu 12 1/2.

1953: Giuroiu și Albuț-Pogorevici 15 (19), Andreescu-Teodorescu 14 1/2.

1954: Giuroiu 14 1/2 (19), Teodorescu și Ionescu 13.

1955: Pogorevici 15 1/2 (19), Teodorescu 13 1/2, Graboviefki 13.

1956: Pogorevici 12 (16), Graboviefki și Teodorescu 10.

Nu este greu de observat că aceleași nume revin cu persistență în fruntea trecutelor campionate. Aceasta nu este însă o notă proastă pentru șahul feminin. Dimpotrivă. Este o dovadă că avem o serie de jucătoare constante, care au ajuns la o clasă de joc superioară. Cu atît mai puternic, însă, va fi atacul jucătoarelor ti-

ner, dornice să schimbe echilibrul de forțe existent. Și sînt de citat, în primul rînd, tinerele Elisabeta Ionescu, Irina Tzitron și Margareta Petrovnic, care prin ultimele rezultate au dovedit că pot aspira la locuri fruntașe. În această direcție, este de citat ultimul campionat al Capitalei (disputat în aprilie) care a reunit o serie de jucătoare fruntașe, dînd următoarea ordine primelor locuri: Teodorescu 8 (11), Ionescu și Graboviefki-Goian 7 1/2, Giuroiu 6 1/2, Tzitron 6.

Iată, deci, cîteva puncte de reper pentru cei care vor urmări întrecerea finală a șahistelor noastre.

Rd. V.

O nouă bază sportivă la Poiana Stalin

An de an, bazelor sportive de la combinatul din Poiana Stalin li se aduc noi îmbunătățiri menite să asigure sportivilor cele mai bune condiții în întrecerile la care iau parte. În ultima vreme în stațiune se simțea nevoia construirii unor terenuri de volei, baschet, tenis și handbal, care să satisfacă exigențele chiar și a unor întreceri de campionat. Aceasta, cu atît mai mult, cu cît nu odată, lipsa unor asemenea terenuri a împiedicat pregătirea sportivilor în această stațiune, care oferă toate condițiile practicării multor discipline sportive. Cu sprijinul direcției I.E.B.S. și a conducerii combinatului, s-a amenajat în curtea vîlei nr. 1 un teren cu dimensiunile de 42 m x 22 m, care urmează să fie prevăzut cu instalații demontabile pentru stilpi de tenis, volei, baschet și porți de handbal. Pe timpul iernii, terenul urmează să fie transformat în patinoar.

Drin muncă voluntară a salariaților s-au scos pentru nivelare mai bine de 1000 metri cubi de pămînt. De asemenea s-a realizat drenajul terenului prin crearea unor șanțuri de scurgere pentru captușirea cărora s-au folosit peste 350 metri cubi de piatră. În vederea finisării terenului vor fi folosiți aproape 100 m.c. de zgură. Planul ing. Mahal — care și-a dat apotul în mod voluntar la a. această acțiune — prevede și amenajarea unor tribune (în trepte) cu o capacitate de 500 locuri.

Grija ce o acordă acestei acțiuni forurile de conducere din cadrul Direcției I.E.B.S., precum și directorul combinatului, Marin Vasile, sînt o garanție că angajamentul de a termina lucrările în cîntea celei de a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie va fi îndeplinit.

AL. DINCA
corespondent regional

Din toate sporturile

ȘTIRI DE FOTBAL

● Milne, miercuri 2 octombrie, se dispută pe stadionul Giulești, meciul resanță (cat. B) dintre Progresul C.P.C.S. și Progresul Focșani. Ora de începere: 15.30.

● O resanță și în Cupa R.P.R.: Energia Brăila — Tecuci 2-1 (0-0, 0-0).

DUPA 10 RUNDE, ÎN ÎNTRERE-RILE ȘAHIȘTILOR

În cele patru grupe ale semifinalei campionatului republican de șah, după zece runde situația primelor locuri în clasament este următoarea:
BUCUREȘTI: Drimer 8 1/2, Reicher 8, Urseanu 7 1/2, Crețulescu 7, Soos 8 1/2 (1), Rotaru și Selmeanu 6, Mateescu 5 1/2.
TIMIȘOARA: Bozdoghira 8, Partos și Gunsberger 7 1/2, Suta și Fischer 6, Mochină, Deneș și Erdely 5 1/2.
SIBIU: Rădovici 9, Szabo 8, Pavlov, Coșea și Pall 7 1/2, Negrea și L. Rădulescu 7, Berbecaru 5 1/2.
CRAIOVA: M. Rădulescu, Ghițescu și Nacht 7, G. Alexandrescu și Dunăreanu 6 1/2.

AU FOST DESEMNAȚI CÎȘTIGĂTORII „CENTURII CAMPIONILOR C.F.R.”

Sîmbătă seara sala de sport de la stadionul C.F.R. Giulești a găzduit ultimul „act” al competiției pugilistice feroviare „centura campionilor”. Finalele s-au desfășurat în mijlocul unui interes deosebit, cîștigătorii primînd „centura” oferită de colectivul Grivă Roșie și odată cu aceasta, titlul de campioni feroviari.

În general, meciurile s-au disputat într-o notă de dirigenție excepțională, iar peste dintre boxeri au demonstrat deosebită calitate tehnică și tactică. Merită a fi evidențiate prin claritatea

boxului desfășurat partidele dintre V. Săseanu (Iasi) — Ion Oprea (Constanța), Ion Allenil (București) — P. Pirlea (Craiova), Mircea Ionescu (Constanța) — Iani Corlatia (Brăila).

Iată rezultatele tehnice: muscă: Gh. Vereș (București) b.p. A. Morăruș (București); coșag: C. Calenctuc (Iasi) b.p. Nicolae Mosciuc (Craiova); pană: Ion Boccanu (București) învinge prin abandon în repriza I-a pe Gh. Vireu (Iasi), semi-șoară: Vasile Săseanu (Iasi) b.p. Ion Oprea (Constanța); ușoară: Ion Allenil (București) b.p. Pirlea (Craiova); semimîdie: Iani Corlatia (Brăila) l.p. M. Ionescu (Constanța); mijl. ușoară: Șt. Cojan (Galati) învinge prin KO pe I. Constantin Stănescu (București); mijlocie: V. Vișdescu (Ploiești) b.p. Ion Buzea (Brăila); semigrea: D. Trațănil (București) Inv. KO II pe Petre Tânase (Constanța). La categoria grea, mîestrul sportului Petre Zaharia cîștigă prin neprezentarea adversarului — Ghiță Alexandru (Ploiești).

CAMPIONATUL REPUBLICAN MASCULIN DE HANDBAL CAT. B

Energia Sibiu—Energia Reșița 18—16 (11—6). Progresul Bacău—Știința Galați 2—2 (1—1). Dinamo Tg. Mureș—Dinamo București 13—7 (9—3). Recolta Vâlcea—Progresul Arad 8—12 (5—4). Locomotiva București — CSA Constanța 15—11 (7—6).

TRANSFERARILE LA SPORTURILE DE IARNA

Se reamintesc asociațiilor sportive, comitetelor C.F.S. regionale, raionale, orășenești și colectivelor sportive că perioada de transferări la sporturile de iarnă (ochi, bob, patinaj, hochei pe gheață) este între 1—31 octombrie, 1957.

Modificările regulamentului de baschet

„30 de secunde”

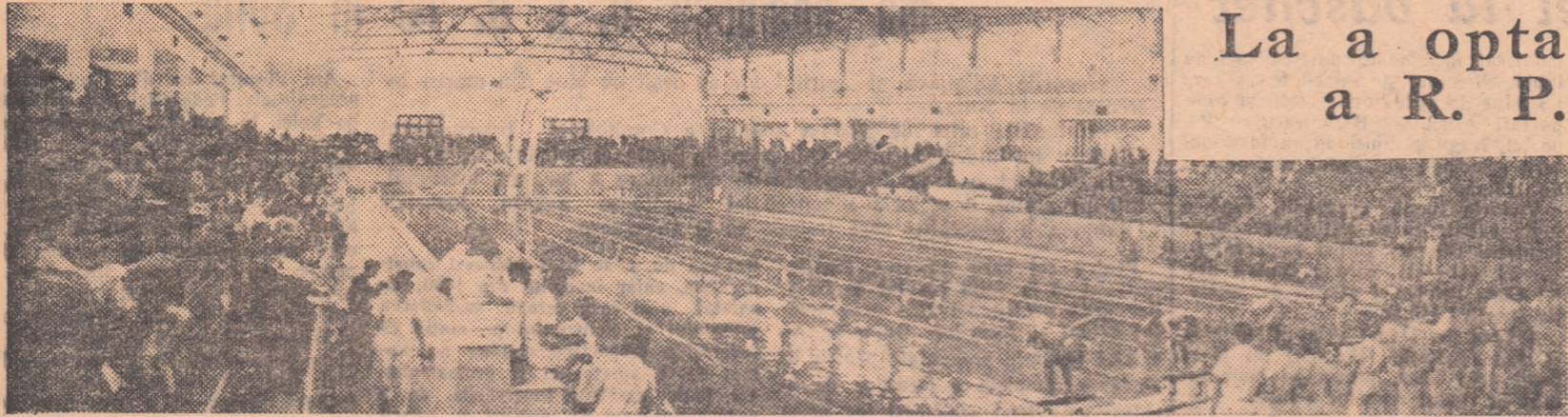
Consfătuirea antrenorilor și arbitrilor de baschet ținută la sfîrșitul săptămîinii trecute a prilejuit o serie de precizări absolute necesare pentru justa aplicare a modificărilor regulamentului de joc. După punerea la punct a tuturor problemelor neclare și precizarea manierei de interpretare putem publica punctele din regulamentul noi sau care au suferit modificări. Facem acest lucru cu începerea de azi, urmînd ca în numerele viitoare să continuăm publicarea noilor reguli.

30 DE SECADE. Este desigur cea mai importantă adăugire despre care noul regulament spune: Cînd o echipă intră în posesia mingii trebuie să execute o încercare de aruncare la coș în curs de 30 de secunde. Dacă echipa nu reușește aceasta mingea este dată echipei adverse pentru a o repune în joc din afara limitelor terenului la un punct cît mai apropiat de locul unde s-a produs infracțiunea. Dacă mingea iese din teren în decursul celor 30 de secunde și este acordată aceleiași echipe va începe numărătoarea altei perioade de 30 de secunde. Simpla atingere a mingii de către adversar nu provoacă începerea unei noi perioade de 30 de secunde, dacă a aceeași echipă păstrează controlul mingii. Deținerea mingii ducează

pînă cînd se execută o încercare de aruncare la coș sau un adversar intră în posesia mingii sau mingea este considerată mcartă. Cînd echipa care deține balonul cere un minut de întrerupere și acesta se acordă, cele 30 de secunde vor continua cînd jocul va reîncepe. Dacă un jucător lovește mingea intenționat într-un adversar cauzînd ieșirea mingii din teren, aceasta va fi dată adversarilor cu toate că ultima dată a fost atinsă de un jucător din această echipă. Această dispoziție este necesară pentru a împiedica echipele să obțină în mod ilegal noi perioade de 30 de secunde.

Finalele campionatelor republicane de juniori și junioare la baschet

De azi pînă sîmbătă orașele Iasi și Rimnicu Vilcea vor găzdui finalele campionatelor republicane de baschet pentru junioare și juniori. La Iasi se vor întrece echipele de junioare Voința Gheorghieni, Dinamo Arad, Voința Cîmpulung Moldovenesc, Progresul Oradea și Dinamo Iasi, iar la Rimnicu Vilcea formațiile de juniori: Progresul T. Mureș, Dinamo Satu Mare, Dinamo Oradea, Tînărul Dinamo-Vînt București și selecționata orașului Rimnicu Vilcea.

Aspect de la un concurs de natație disputat în impunătorul bazin acoperit de la Palatul Sporturilor din Pekin

(Foto: HSINHUA NEWS AGENCY)

La a opta aniversare a R. P. Chineze

Grandioasa dezvoltare a sportului chinez

singură lună la Tien-Tsin; în China există 2 milioane jucători de baschet; au luat ființă 17 asociații sportive, etc., etc. Pe scurt: 34 mari stadioane de fotbal, 115 piste de atletism, 70 de piscine și numeroase poligoane de tir au fost construite în ultimii 6 ani. Printre ele, strălucește ca un adevărat giuvaer, splendidul Palat al Sporturilor din Pekin.

În zadar veți căuta în paginile oricărei enciclopedii sportive sau în rezultatele Olimpiadelor și ale marilor competiții internaționale care au avut loc înaintea lui 1949... Degeaba veți căuta prin zărele dinaintea acestei date, numele vreunui sportiv chinez care să fi realizat o mare performanță. Niciieri nu veți găsi un singur rind consacrat sportului de performanță din China.

Dar toate acestea au fost. Este suficient să luați colecția ziarului nostru din ultimii 8 ani, pentru a retrăi pas cu pas extraordinara dezvoltare pe care a luat-o sportul în China Populară. An de an, sportul a devenit unul dintre cei mai buni și mai credincioși prieteni ai tineretului chinez.

Mai întâi știrile sportive erau mărunte, neînsemnate. Lucru normal, fiindcă eforturile poporului chinez erau îndreptate spre eliberarea patriei sale. Apoi, paralel cu veștile despre reconstruirea patriei și realizările primului plan cincinal, au început să ne parvină, — încetul cu încetul, — și știri în legătură cu dezvoltarea sportului, pentru că, după proclamarea Republicii Populare Chineze, la data istorică de 1 octombrie 1949, i s-a dat sportului locul pe care-l merită.

Agenciile de presă începeau acum să ne aducă tot mai des știri cu caracter sportiv: la Pekin se construiește un mare stadion cu o capacitate de 40.000 locuri; peste 300 terenuri de baschet amenajate într-o

Era normal deci ca sportul să cunoască o mare dezvoltare în China. Să vă amintim de halterofitul Cen-King-kai, posesorul recordului mondial la categoria cocoș, stilul aramat, de atleta Fou-Sue-yen care a urcat recordul R. P. Chineze la săritura în înălțime la 1,72 m., de gimnastul Pao-Nai-kien, de jucătoarea de tenis de masă Sun-Mei-ying și jucătorul Wang-Ciuan-yao, de înotătorul Lin-Cin-ciuo. Cei mai mulți dintre ei au evoluat și pe terenurile de sport din țara noastră, pentru că vizitele reciproce ale sportivilor chinezi și români au devenit tot mai dese. Anul acesta ne-au vizitat jucătorii chinezi de tenis de masă, câțiva alieși și atleți, baschetbaliștii din echipa Armatei Populare de Eliberare, iar trăgătorii au luat parte la campionatele internaționale de tir ale țării noastre.

Fără îndoială că peste puțină vreme, sportivii Chinei Populare, exemple de modestie, conștiințiozitate în antrenament și în pregătire, se vor număra printre cei mai buni din lume.

La a opta aniversare a Republicii Populare Chineze, sportivii Republicii Populare Române, trimiți prietenilor lor din China și întregului popor chinez, gândurile și urările lor cele mai bune.

Insemnări fugare din China nouă

Am avut prilejul să văd numeroase orașe și multe țări. Deplasări ale echipei noastre de volei au avut loc și în Franța, Belgia, Uniunea Sovietică, Cehoslovacia și în multe, multe alte colțuri ale Europei. Pretutindeni întâlniți lucruri noi care te uimesc și-ți rămân adânc întipărite în minte. Toate au însă — în această parte a lumii — o însemnătate mai mare sau mai mică cu ceea ce există acasă.

China este cu totul altceva. Ai impresia că te afli într-o cu totul altă lume. Tot ceea ce vezi, tot ce te înconjoară pare mai mult decât neobișnuit pentru ochiul obișnuit cu peisajul caracteristic țării noastre. Prin China nu poți trece fără ca să-ți rămână amintiri dragi, fără a admira în ciuda programului strict de antrenamente și odihnă tot, literalmente, tot. Pekinul te impresionează prin monumentele sale, Sanhaiul prin vastitatea sa. Contrastul între clădirile noi și siluetele masive, tăcute și stră-

lucitoare ale palatelor și templelor cu caracteristicile lor pagode este tot mai ceea ce dă un farmec deosebit orașelor. Am vizitat la Pekin de pildă Palatul de iarnă, minunatul templu al Cerului, marele lac Beihai, templul budist, majoritatea tezaurului sechil culturii a Chinei. Lovore-ul își are neîndoielnic splendorile sale, dar galeriile Palatului din Pekin nu sînt cu nimic mai prejos.

În China este deosebit de atractivă strada. Parcurgi pe jos uneori kilometri întregi fără să-ți dai seama, fără să simți oboseala și în același timp fără să te saturi. Strada Van-tuzin — centrul comercial al Pekinului — cu vitrinele mari sau mici ale magazinelor, cu labirintul bazarului, cu animația sa caracteristică, m-a impresionat în mod deosebit. În Sanhai predomină stilul modern. Clădirii înalte, cu multe etaje, una lângă alta se înșirau pe cheul pietruit al râului Sucejo afluent al fluviului Iantze. Silueta înaltă a hotelului Da-Sia domină partea de nord a Sanhaiului. Am străbătut frumosul splai Sun-lat-Sen și am vizitat partea îngustă a arterei centrale a Sanhaiului — strada Nanhia.

Zi de zi, cu cât cunoașteam mai îndeaproape orașul cu atât îmi dădeam mai mult seama, cât de mare este energia și forța poporului chinez.

Orașele Chinei cu o tradiție comună — întâlniți foarte mulți oameni tineri.

Gazetele noastre chineze vorbeau cu multă mândrie de „patria lor tinăradă”. Nu trebuiau să ne spună asta. Tineretul este același coloana vertebrală a țării. Îl întâlnești pretutindeni. În birourile modeste ale diversilor conducători cu răspundere ai economiei, în universități, pe stadioane, pretutindeni unde se dau bătăliile cele mai grele pentru prezentul și viitorul țării.

Dr. DUMITRU MEDIANU
maestrul emerit al sportului

Impresii din Budapesta

Drumul de la gară la hotelul „Szabadsag”, unde am locuit în timpul celor cinci zile cât am stat la Budapesta, m-a impresionat în mod neplăcut. Acest oraș pe care l-am vizitat de atâtea ori, pe care-l consider drept unul dintre cele mai interesante și mai frumoase din Europa, de care m-am simțit mereu atrasă, deoarece mi-a lăsat una dintre cele mai plăcute amintiri, (aici am cucerit doar pentru prima oară în anul 1950 titlul de campioană a lumii), l-am regăsit cu totul schimbat. Aproape că nu există stradă care să nu fi suferit de pe urma pușcuiului contrarevoluționar din toamna trecută. Peste tot se repară, peste tot sînt ochelii, se zugrăvește, se fac diferite instalații; într-un cuvânt, Budapesta este un șantier. În primul moment mi s-a părut totul stricat, totul transformat. Dar pe măsură ce timpul a trecut, plimbîndu-mă prin oraș, mi-am dat seama că aproape tot ce se lucrează acum este finisajul lucrărilor și că de fapt, într-un timp extrem de scurt, poporul maghiar printr-o muncă asiduă a reușit să refacă aproape complet stricăciunile imense pricinuite de evenimentele din octombrie 1956. Viața Budapestei și-a reluat însă firul ei normal ca și cum nimic nu s-ar fi întimplat.

Organizatorii competiției la care am fost invitați au fost deosebit de atenți cu noi și ne-au alcătuit pentru timpul liber un program foarte plăcut. Ne-au dus în câteva restaurante ca să apreciem arta lor culinară. La fel de bine serviți am fost și la „Kis Royal” și la „Sofia” și la „Mathias Pince”, ca și la restaurantul hotelului „Szabadsag”, unde am locuit. Peste tot am remarcat nu numai o bucătărie gustoasă dar și o varietate foarte mare a felurilor de mâncare. Restaurantele sînt pline, lumea este voioasă și dornică să se distreze. De aceea mi-am putut da seama și mai bine la revuța pe

gheață „Paris sur glace” pe care am vizionat-o la circuitul din Budapesta. Un public entuziast a urmărit evoluția artiștilor, care au încântat prin grația și ușurința cu care au executat diferitele numere din program. În special, Nadine Damien — campioana Franței, și Mikko Wirtanen — campionul Finlandei, au fost bisiși de nenumărate ori. M-ar bucura foarte mult dacă asemenea spectacole ar fi oferite și publicului nostru. Am fost într-un local de noapte, „Budapesta”, unde cîntă o orchestră foarte bună și se prezintă un program plăcut. Totul este astfel aranjat încît dă o atmosferă de intimitate.

După cum se vede, nimic în afară de schelele de care am vorbit mai sus nu arală că pe aici a fost nu de multă vreme un prăpăd. Magazinele, atît cele textile cît și cele alimentare, sînt bine aprovizionate și nu există nicăieri „coadă”. O singură dată am văzut „cozi”, dar pentru biletele de intrare la meciul de fotbal Ungaria—U.R.S.S. care s-a disputat la 22 septembrie și care a stîrnit un interes deosebit printre amatorii de sport din Budapesta. Și pentru sala „Sportsarnok” unde s-a desfășurat competiția de tenis de masă s-au găsit destui amatori. Ceea ce mi-a plăcut foarte mult aici a fost obiectivitatea și sportivitatea cu care a urmărit publicul jocurile, aplaudind în egală măsură mingile frumoase, fie că erau reușite de jucătorii maghiari, fie de noi.

Concursul a fost organizat de clubul „Egyetertes” cu ocazia împlinirii a 50 de ani de la înființare. De aceea, organizatorii au dat o amplasare deosebită și au invitat la această competiție numai pe cei mai

buni jucători și jucătoare din Ungaria și câțiva jucători străini. La bărbați a câștigat, firește, Berczik, care de data asta, a trebuit să se întrebunzeze extrem de serios pentru a-l învinge în finală pe Gyetyay, de care a fost condus cu 2—1 la seturi. La competiția masculină noi am fost reprezentați numai de Reiter, pentru că ceilalți jucători invitați, Gantner și Harasztosi au fost indisponibili. Reiter s-a comportat bine, clasîndu-se în semifinala probei după ce a eliminat cu ușurință pe Benyak și pe Csender, care la rîndul său l-a învins pe Földi. În semifinală a luat un set lui Berczik dar pînă la urmă a fost depășit de acesta.

Proba feminină a fost câștigată de jucătoarea Mosoczi care s-a dovedit în formă mare, Paleta cu burete, mingile foarte tăiate, atacurile tari și reușite de pe ambele părți i-au adus victoria. Zeller, în semifinală, a fost la un pas de a o învinge: cu toate că în primele două seturi a fost depășită, în al treilea a început să se acomodeze cu jocul adversarei și să refacă handicapul dar o minge norocoasă a lui Mosoczi în setul cinci, la scorul de 18—18, a contribuit la victoria ei. În finală, împotriva mea, a avut o partidă mai ușoară deoarece eu n-am reușit nici un moment să mă acomodez și să controlez jocul.

Cu toate că noi două am pierdut meciurile cu Mosoczi, consider că — în general — comportarea celor trei jucătoare prezente la Budapesta a fost bună. Spun aceasta, bazîndu-mă pe faptul că Zeller a învins comod pe Iancso și pe Gizi Farkas, despre care se spunea că este în mare formă, iar eu am dispus de Morvai, Kerekes și Eva Koczian, în timp ce Golopența a învins comod pe Koltai și a cedat la mare luptă Evei Koczian.

Noi am început pregătirea doar cu două săptămîni înainte de această competiție și socotesc că față de acest minim antrenament, rezultatele noastre sînt satisfăcătoare. Ceea ce trebuie însă să ne dea de gîndit este faptul că jucăm extrem de slab împotriva jucătorilor buni și că uneori nu ne putem acomoda de loc cu jocul lor (cum a fost cazul meu în meciul cu Mosoczi). De aceea consider că preocuparea principală a antrenorilor noștri în pregătirea viitoare ar trebui să fie axată pe această problemă în scopul găsirii soluțiilor de a ieși din acest șupș.

ANGELICA ROZEANU
maestră emerită a sportului

Opt echipe reprezentative în turneul final al campionatului mondial de fotbal?

Desigur, nu este vorba de ediția 1958 a campionatului mondial de fotbal și poate nici de ediția următoare, din 1962. Deocamdată totul se rezumă la enunțarea unei păreri privind formula turneului final al celei mai importante competiții internaționale a fotbalului. Părerea însă, aparține unei personalități a fotbalului britanic Sir Stanley Rous, secretarul general al Federației engleze.

Într-o corespondență specială din Stockholm publicată de „La Gazzetta dello Sport”, se scrie, cu prilejul vizitei făcute în Suedia de comisia specială F.I.F.A. pentru omologarea terenurilor pe care se vor disputa meciurile campionatului mondial, că Sir Stanley Rous prevede o revizuire radicală a formulei turneului final al Cupei Mondiale, după consumarea ediției 1958. Exponatul autorizat al fotbalului englez este de părere să se reducă la opt numărul echipelor calificate în turneul final.

Deși competentul conducător al fotbalului englez nu-și sprijină părerea pe argumente, totuși dintr-o singură afirmație (că este absurd că Marea Britanie poate fi prezentă — teoretic — în turneul final cu trei țări:

Anglia, Scoția și Irlanda de Nord) rezultă că în esență Sir Stanley Rous se gîndește la evitarea calificării unor țări cu fotbal mai slab și, implicit, la asigurarea unui nivel tehnic superior turneului final.

După rețete americane...
În Germania occidentală și în lumea întreagă numele fotbalistului Rahn este binecunoscut, mai ales după ce el a adus victoria echipei R.F. Germane în finala campionatului mondial, marcat cînd cel de al treilea gol în meciul cu R.P. Ungară. De atunci, Rahn, deși nu a mai strălucit, a devenit „idolul” amatorilor de fotbal din Germania occidentală. I s-a cumpărat o mașină și i s-a dat tot ce dorea. Iar viața pe care a îmbrățișat-o faimosul fotbalist a purtat amprenta descompunerii și a decadenței.
Recent, fiind în stare de ebrietate la volanul mașinii sale, Rahn a provocat un accident de mari proporții. Reținut de cîțiva cetățeni el i-a lovit cu violență, molesînd apoi și pe poliștii care au încercat să-l identifice. Și astfel „celebru” Rahn a a-

Belgienii nu vor profesionalism
Conducătorii fotbalului belgian nu sînt mulțumiți de comportarea reprezentativei lor naționale de fotbal. Și pe bună dreptate, pentru că în ultima vreme rezultatele Belgiei au fost mediocre. Secretarul clubului Anderlecht, Steppé, a făcut o propunere în sensul că singurul mijloc pentru a ieși din acest impas ar fi practicarea fotbalului profesionalist. „Fotbaliștii amatori din Belgia — spune Steppé, nu pot fi ținuți în mînă, nu vin regulați la antrena-

mente și nu-și dau silința să-și ridice nivelul tehnic, avînd alte preocupări profesionale. Măști sînt funcționari sau angajați ai întreprinderii și sînt la antrenamente atunci cînd vor!”
Propunerea d-lui Steppé a rămas însă fără rezultat deoarece jucătorii belgieni s-au opus să devină profesionali. După părerea lor, Belgia nu este o țară în care profesionalismul ar prinde rădăcini. Echipetele sînt relativ sărace, interesul spectatorilor este destul de mic și ca atare ar fi foarte greu ca din încasările rezultate să se poată menține profesionalismul. Majoritatea jucătorilor sînt salariați ai diferitelor întreprinderi și nu renunță la profesiunea sau meseria lor. Și în fine, ei o spun rîspicat: „cariera de fotbalist este scurtă și nesigură”.

Zi de zi, cu cât cunoașteam mai îndeaproape orașul cu atât îmi dădeam mai mult seama, cât de mare este energia și forța poporului chinez.
Orașele Chinei cu o tradiție comună — întâlniți foarte mulți oameni tineri.
Gazetele noastre chineze vorbeau cu multă mândrie de „patria lor tinăradă”. Nu trebuiau să ne spună asta. Tineretul este același coloana vertebrală a țării. Îl întâlnești pretutindeni. În birourile modeste ale diversilor conducători cu răspundere ai economiei, în universități, pe stadioane, pretutindeni unde se dau bătăliile cele mai grele pentru prezentul și viitorul țării.
Dr. DUMITRU MEDIANU
maestrul emerit al sportului
SPORTUL POPULAR
Nr. 3090 Pag. 7-a

Dinamo Tbilisi a cucerit Cupa Prieteniei la baschet

Intalnirea dintre echipele masculine de baschet Dinamo Tbilisi și Dinamo București, care urma să decidă câștigătoarea Cupei Prieteniei, a avut toate caracteristicile unei întreceri finale pentru cucerirea unui trofeu. Spectatorii prezenți așază în sala Floreasca au asistat la un meci de o spectaculozitate cum nu am mai văzut de mult în țara noastră, la o partidă de un dinamism deosebit, cu acțiuni care se succedau fulgerător de la un coș la celălalt. Baschetbaliștii din Tbilisi au făcut cu prisosință dovada excelenței lor pregătiri fizice, tehnice și tactice, impresionând îndeosebi prin precizia și iutețea paselor, prin promptitudinea contraatacurilor și eficacitatea aruncărilor la coș.

Dinamoviștii bucureșteni au realizat o partidă foarte bună fiind în permanență adversari periculoși pentru oaspeții. Dinamo București a de-

monstrat încă odată puterea sa de luptă, dirigenția și tenacitatea care i-a adus de atâtea ori victorii și comportări meritorii. Bărbulescu, Popovici, Nagy și Spiridon au fost factorii principali ai jocului bun prestat de echipă.

Victoria finală a revenit, după o luptă palpitantă cu câștigător nesigur formației Dinamo Tbilisi cu scorul de 75-69 (41-33), care a cucerit astfel Cupa Prieteniei oferită de asociația sportivă Dinamo.

Arbitrii dr. Dan Chiriac (România) și Jan Janowski (Polonia) au lăsat jocul prea liber, provocând nemulțumiri în rândul ambelor echipe.

În deschidere, Gwardia Polonia a întrecut Dinamo Tg. Mureș cu 94-76 (44-38), clasându-se astfel pe locul trei în acest turneu.

D. St.

Forma actuală și spiritul Jocurilor Olimpice au ieșit întărite din sesiunea C. I. O. de la Sofia

Jocurile Olimpice și spiritul lor au ieșit cu bine din marea întrecere de la Sofia.

Hotărârile celei de a 53-a sesiuni a Comitetului Internațional Olimpic au întărit Jocurile Olimpice în forma și spiritul lor actual, au împiedicat o serie de tendințe de diminuare a lor, au însemnat, într-un cuvânt, o victorie a concepției sănătoase asupra Jocurilor Olimpice, a concepției care trebuie să le guverneze.

Pentru cei care nu știu, menționăm aici că la Sofia s-a dat o „bătălie” grea pentru salvarea programului actual al Jocurilor Olimpice. Au existat tendințe pronunțate pentru lichidarea completă a jocurilor de echipă; au existat propuneri (ca aceea a dlui Francois Pietri — Franța) care preconizau eliminarea totală a probelor feminine de la Jocuri; au fost aduse în discuție propunerile

italiene de a se face reduceri considerabile, chiar începând din 1960; au existat voci care cereau excluderea fotbalului și ciclismului pe motiv că federațiile respective conduc nu numai sport amator ci și profesionist. Cu toate acestea, încercările de a reduce numărul de sporturi au suferit un categoric eșec. Este prima și cea mai importantă hotărâre din această sesiune, pe care o salutăm.

Un succes însemnat este și respingerea „propunerii Pietri” de eliminare a sportului feminin, propunere în preîntâmpinarea căreia delegația sovietică a venit cu cererea de a se admite principiul dreptului de participare la Jocurile Olimpice a femeilor, la toate sporturile în care Federațiile Internaționale respective recunosc competiții oficiale feminine. (Discutarea acestei contrapropuneri a fost pusă pe ordinea de zi a viitoarei sesiuni, de la Tokio).

Printre celelalte hotărâri pe care le primim cu satisfacție se află: acceptarea voleiului ca sport olimpic, lichidarea diferenței dintre sporturile obligatorii și cele facultative, menținerea intonării imnurilor naționale la ceremonia olimpică de premiere a învingătorilor.

★

Este interesant de arătat că la gimnastică se mergea de către unii până acolo încât să se reducă numărul total de medalii la numai 4. Gimnastica — spuneau adepții acestei linii — este un simplu polition, în care cele 6 probe (la băieți) sau 4 probe (la fete), nu sînt decît ceea ce sînt probele decathlonului la atletism. Prin urmare, să nu se mai dea medalii pe aparate ci: medalii câștigătorilor la individual compus (băieți și fete) și cele o medalie celor două echipe, în total, deci, 4 medalii. Această propunere — contrară spiritului concursurilor de gimnastică și complet nefondată, fiecare aparat cerînd pregătire și tehnică sa specială — a fost respinsă, rămînd la gimnastică 14 medalii. (Exercițiile de ansamblu la gimnastică au ieșit din program încă de la Congresul Federației Internaționale, ținut la Zagreb).

Discuții vii s-au purtat și în privința programului la caiac-canoe, sport la care, la Melbourne, au fost 9 probe. Propunerea de a se scoate cele 4 probe de fond (caiac simplu, caiac dublu, canoe simplu și canoe dublu) a fost acceptată, rămînd deci, din programul de la Melbourne, numai 5 probe și anume: caiac simplu 1000 m., caiac dublu 1000 m., canoe simplu și dublu pe 1000 m. și proba de caiac simplu fete. Federația de caiac-canoe a obținut însă de la Comitetul Internațional Olimpic dreptul de a adăuga la programul de la Roma încă două probe (deci, în total 7). Aceste două probe nu vor fi însă — s-a precizat de către C.I.O. — în nici un caz proba de fond sau de caiac 4 persoane.

În ce privește luptele, posibilitatea alegerii unor categorii de clasice și a altora de libere apare ca exclusivă: federația internațională respectivă va trebui să se decidă pentru un stil sau altul.

Tinerii înotători din R. D. G. în drum spre București

BERLIN, 30 (prin telefon de la corespondentul nostru).—În vederea întîlnirii de naționale dintre reprezentativele de tineret ale R.P. Romine și R.D. Germane care va avea loc la sfîrșitul acestei săptămîni la București, lotul german a plecat luni seara cu trenul din Berlin, îndreptîndu-se spre capitala R.P. Romine.

Din lot fac parte cei mai talentați înotători și înotătoare din R.D.G. Mulți dintre ei au făcut parte din prima reprezentativă a țării în meciul cu U.R.S.S. desfășurat recent la Leipzig. Este de reținut, în primul rînd, numele Christei Stettin care deține recordul de junioare și senioare pe întreaga Germanie la 100 m. liber cu 1:06,7.

Iată alte rezultate ale înotătoarelor

Am discutat cu dl. Paul Libaud, președintele Federației Internaționale de Volei în legătură cu succesul obținut de ideea pentru care a militat ani de zile: voleiul, sport olimpic.

„A fost doar o etapă a luptei noastre, ne-a spus zîmbînd dl. Paul Libaud. O etapă terminată cu bine, și care nu face decît să ne dea elan pentru cea următoare: includerea în programul de la Roma!

După cum se știe, la ora actuală voleiul nu figurează în programul — și se pare că nici în intențiile — Romei, Federația se luptă însă să-l introducă, avînd și o propunere concretă în acest sens: un turneu olimpic cu 8 echipe. Cele 8 echipe ar urma să fie: Italia, ca țară gazdă a Jocurilor, trei țări europene, trei țări din cele două Americi, și o țară asiatică. Aceste țări urmează a fi desemnate fie de competițiile existente (campionatele europene și panamericane), fie de competiții speciale (pentru Asia). Propunerea este poate discutabilă, ca mecanic, dar în orice caz interesantă. Noi sperăm că ideea va avea succes. Pe de altă parte, s-a precizat că și în situația că voleiul nu va fi inclus în program, la Roma se va face în orice caz un turneu demonstrativ de volei.

Dar, asupra acestei fructuoase sesiuni a C.I.O., vom mai avea ocazia să revenim.

RADU URZICEANU

La 3500 m. altitudine este greu de jucat fotbal...

PE MARGINEA JOCURILOR DE GRUPA A 2-a SUD-AMERICANA. PRELIMINARIILE CAMPIONATULUI MONDIAL —

Reprezentativa de fotbal a Argentinei se pregătește să-și înceapă jocurile din cadrul preliminarilor campionatului mondial de fotbal. Prima din aceste partide, împotriva Boliviei, este programată peste puțin timp în orașul La Paz, situat la... 3500 m altitudine! „Aici va fi foarte greu de jucat și... de câștigat, spun pe bună dreptate argentinienii.” „Jucătorii noștri neobișnuiți cu o asemenea altitudine vor obosi repede și — cine știe — vom putea chiar pierde meciul...” Acesta a fost motivul pentru care federația argentiniană a cerut F.I.F.A.-ei să schimbe locul de desfășurare a meciului. Bineînțeles F.I.F.A. nu a putut accepta acest lucru și a trimis un răspuns scurt, care a cam pus pe gînduri pe argentinieni: „Țara organizatoare are dreptul să aleagă locul de desfășurare a meciului în oricare oraș de pe teritoriul ei.”

★

Și totuși se pare că cererea argentinienilor nu era lipsită de fundament. S-a dovedit că este foarte greu de jucat în capitala Boliviei. O confirmare în acest sens o constituie rezultatele primelor două meciuri din cadrul grupei: la 22 septembrie, la Santiago de Chile, reprezentativa Chile a întrecut Bolivia cu 2-1, pentru ca duminică trecută jucînd la La Paz, aceeași echipă să piardă cu 3-0!

Se pune întrebarea: ce va fi la 6 octombrie? Atunci se desfășoară meciul Bolivia-Argentina, în orașul La Paz. Argentinienilor nu le rămîne decît să speră că vor fi... la înălțime!

PENTATLONIȘTII NOȘTRI SE PREGĂTESC PENTRU MAREA CONFRUNTARE MONDIALĂ DE LA STOC HOLM

Viorel Manciu a cîștigat concursul lotului național

Rezultate normale în cea de a patra probă a concursului celor mai buni pentatloniști. Înotul. Doar Dumitru Țîntea a uitat, se pare, că înainte de a ajunge pentatlonist era înotător, și a obținut un timp slab, pierzînd astfel orice speranță de a mai ocupa primul sau măcar al doilea loc. Iată clasamentul probei:

1. Dan Ionescu 4:09,5 = 950 p.;
2. Al. Stoescu 4:13,5 = 930 p.;
3. D. Țîntea 4:27,0 = 865 p.;
4. V. Manciu 4:38,2 = 805 p.;
5. W. Roman 4 : 49,6 = 750 p.;
6. V. Teodorescu 5 : 18,0 = 610 p.

Duminică dimineață, în ziua marelui meci, pentatloniștii și arbitrii au făcut obișnuita excursie pe care o aduce ultima zi de concurs, la Călugăreni. La fel ca la călărie și scrimă, pe primul loc la crosul de 4 km. a terminat Victor Teodorescu în timpul de 16:00,2, echivalent cu 817 p. Pe locurile următoare s-au clasat: 2. W. Roman 16:16,0=772 p.; 3. D. Țîntea 16:31,8=724 p.; 4. D. Ionescu 16:36,5=709 p.; 5. V. Manciu 17:08,3=613 p.; 6. Al. Stoescu 17:16,0=592 p.

Astfel, după consumarea celor cinci probe, clasamentul final al concursului pentatloniștilor din lotul național, se prezintă astfel: 1. Viorel Manciu 4345 p.; 2. V. Teodorescu 4213 p.; 3. D. Țîntea 4045 p.; 4. D. Ionescu 4044,5 p.; 5. W. Roman 3775 p.; 6. A. Stoescu 3672 p.

În fața celor mai buni pentatloniști din țara noastră, ale căror forțe au fost supuse unui sever examen cu prilejul concursului recent încheiat, stă acum un obiectiv de mare însemnătate: campionatele mondiale, programate să se desfășoare între 26-30 octombrie a.c. în Suedia. Concursul „celor șase” a fost util pentru că a permis antrenorilor să constate care sînt cei mai în formă dintre sportivi. În același timp el a scos în evidență lipsurile pentru a căror înlăturare va trebui să se

insiste serios în scurtul răstimp pînă la plecarea în Suedia. Pentatlonul modern este o înălțuire a cinci sporturi și rezultate înalte se pot obține numai printr-o atentă pregătire la toate cîmpii, deopotrivă. Dintre aceste sporturi sînt însă două la care jocul rezultatelor este mult mai larg de la un concurs la altul, pentru fiecare sportiv. Ne referim la călărie și scrimă. De multe ori, clasamentul final este hotărît locușii de... prima probă. Așa stau lucrurile, dar există și remedii: pregătire fizică bine pusă la punct și, firește, un efort mai înalt nivel de cunoștințe tehnice în cele două dificultăți sporturi. De aceea, socotim că este indicat ca în perioada premergătoare campionatelor, accentul să cadă pe călărie și scrimă, fără a se neglija însă celelalte trei sporturi. Și mai sînt multe de făcut. Fiindcă în nici un caz nu putem fi mulțumiți cu rezultatele slabe obținute la tir (exceptînd recordul personal al lui Manciu), cu timpul sub posibilității al lui Țîntea la înot sau cu cel al lui Manciu la cros. Iți așteaptă o perioadă de intensă pregătire pe frunțașii pentatlonului nostru, dar mare va fi satisfacția lor și a noastră dacă vor reuși să se claseze pe un loc bun în cel mai puternic campionat mondial organizat vreodată, de la startul căruia nu vor lipsi sovieticii, americanii, ungurii, suedezii, elvețienii, mexicanii, finlandezii, adică toată elita pentatlonului modern.

DE PESTE HOTARE

FOTBAL Campionatul francez de fotbal s-a întreprins pentru două săptămîni. În acest interval cei mai buni fotbaliști francezi vor evolua peste hotare. Astfel, la 5 octombrie, echipa națională a Franței va juca la Budapesta în compania reprezentativei Ungariei, căreia îi întoarce vizita din toamna anului trecut de la Paris. Atunci, maghiarii au învins la limită: 2-1. Echipa secundă a Franței va susține și ea în aceste zile două întîlniri. La 5 octombrie ea va juca la Atena împotriva Greciei A, care se pregătește cu febrilitate în vederea parti-

delor din campionatul mondial cu România și Iugoslavia. Trei zile mai tîrziu, reprezentativa B a Franței va juca la Tel-Aviv împotriva Israelului.

◆ Duminică 6 octombrie la Rennes se întîlnesc echipele de tineret ale Franței și Ungariei.

◆ La Praga, echipa Dukla a întrecut echipa maghiară Honved Budapesta cu 1-0.

La Birmingham, echipele de juniori ale Angliei și Spaniei au terminat la egalitate: 4-4.

MOSCOVA 30 (Agerpres). — Echipa sovietică de fotbal Torpedo Moscova a plecat la 30 septembrie într-un turneu în Franța. Fotbaliștii sovietici urmează să susțină trei întîlniri cu Racing Club Paris, O.G.C. Nice și Olympique Marseille.

În cadrul campionatului mondial de fotbal, zilele trecute s-au desfășurat la Moscova două întîlniri. Frunțașii clasamentului, Dinamo Moscova și-a consolidat poziția învingînd cu scorul de 3-0 echipa Zenit Leningrad. Meciul dintre echipele Tsk Mo și Torpedo Moscova a luat sfîrșit cu scorul de 4-1 în favoarea echipei Torpedo.

În clasament Dinamo Moscova ocupă primul loc cu 23 de puncte din 17 meciuri, urmată de Torpedo Moscova și Tsk Mo, fiecare cu cîte 21 puncte.

TENIS. Sîmbătă în noaptea au avut loc la Wembley (Anglia) ultimele întîlniri ale concursului internațional profesionist, desfășurat în cadrul turneului pe care-l întreprinde în Europa „Circul Kramer”. În finală, tînarul australian de 22 ani Ken Rosewall a întrecut jucătorul din Ecuador Pancho Sagura. În cinci seturi: 1-6, 6-3, 6-4, 3-6, 6-4. De notat, că pe parcurs, Rosewall (campionul de anul trecut de la Wimbledon) a învins pe... patronul turneului Jack Kramer, în trei seturi.

A luat sfîrșit turneul de la Gotha (R.D. Germană). Pe primul loc s-a clasat David Bronstein (U.R.S.S.) care a totalizat 11 puncte din 15 posibile, urmat de Pachman (Ceh.) 10 1/2 p., Vastukov (U.R.S.S.) 10 p., Bilek (Ung.), Neichtren (Bulg.), Filip (Ceh.) 9 p. etc.

DUPA CELE 4 MECIURI POLO-NIA-BULGARIA

FOTBALUL POLONEZ A PRINS O „ZI BUNĂ”

Se pare că polonezii sînt în mare progres, pentru că, după cum ni se relatează, în toate meciurile ei au desfășurat un joc de bună factură. La Solja, în meciul dintre primele reprezentative, polonezii au condus la pauză iar în partea a doua a meciului au reușit să se apere organizat, neprimind decît un gol.

Este foarte adevărat că bulgarii au resimțit lipsa lui Boșkov, Kocacev și Goranov (trei apărători de bază ai echipei) care au fost indisponibili, iar introducerea în formație a lui Blagoev s-a dovedit neinspirată. Antrenorii bulgari nu sînt mulțumiți de jocul echipei lor și firește lucrul acesta fi cam pune pe gînduri pentru că mîine la Budapesta, TDNA (care în lîinii mari este identică cu reprezentativa Bulgariei) va primi replica echipei Vasas, câștigătoarea „Cupei Europei Centrale”. Meciul acesta se dispută în cadrul „Cupei Campionilor Europeni”. (După cum se știe, în prima partidă fotbaliștii bulgari au câștigat acasă cu 2-1). Acum bulgarii; au o singură consolare: Vasas este în formă slabă, și ca dovadă duminică, a pierdut în fața echipei Ujpesti Dozsa (2-1).

Declarații după jocul de fotbal România-Iugoslavia

SLAVKO MILOȘEVICI:

„Totuși, lupta rămîne deschisă”

SLOBODAN OBRADOVICI:

„Golul înscris de romini în minutul 60 și anulat de arbitru a fost valabil”

După meci, conducători ai echipei iugoslave de fotbal și ziaristi și-au împărtășit impresiile unui corespondent al Agenției „Agerpres”. Reproducem două declarații:

SLAVKO MILOȘEVICI, antrenorul echipei: „Sîntem mulțumiți că am obținut și acest rezultat de egalitate care ne dă șanse pentru calificarea în finala campionatului mondial. Totuși lupta rămîne deschisă deoarece fotbaliștii romini sînt capabili de o comportare mai bună. Avantajul terenului nu este decisiv deoarece noi am mai fost învinși de romini la Belgrad”.

SLOBODAN OBRADOVICI, șeful secției sport al Agenției „Taniug”: „O apărare foarte solidă cu un Zebec în mare formă are meritul acestui rezultat egal pe care eu îl socotesc perfect real. Echipa noastră a făcut marea greșală tactică de a se retrage în apărare după ce a deschis scorul. Golul înscris de romini în minutul 60 și anulat de arbitru a fost valabil. Mi-au plăcut din echipa Romineii portarul Voinescu cu o excelentă priză a balonului. Apolzan, Ozon și Petschowski”.